

Α' Αν α σάσω σεις, 'Η δασική ὑπέρθεσία, τόσον πρωτο-
λεμικής, δύσον και μεταπολεμικής, ἀνέλασε νὰ προδῷ εἰς ἔρ-
γα ἀνάδασσοντας και, κυρίως, εἰς ἀνάδασσοντας τῶν ὥρειν των
λεκανῶν τῶν χειμάρρων διὰ τὴν ἀπόσθεσιν τούτων και κατά
δύετουρην λόγον εἰς ἀνάδασσον την περὶ τῶν πάλεων διὰ σκο-
πούν, ὑγιεινούς, αισθητικούς, ψυχικής κλπ.

πολλού συγγράμματος, οιστορίας, θεωρίας, κ.λ.π. Κατά την περίοδο αυτή, η Διοικητική ένωση της Ελλάς επέβαλε την απόφαση να δημιουργηθεί μια ιεραρχία στην οποία οι διοικητές της Επαρχίας θα αποτελούν την πιο υψηλή στάση. Η πρώτη περιοχή που έγινε διοικητικά ανεξάρτητη από την Επαρχία ήταν η Αιγαίνη, η οποία αποτέλεσε την πρώτη διοικητική μονάδα της Ελλάς.

Δασικοί πληθυσμοί. Δασικοί Συνεταιρισμοί. Δασική πίστις. Ο άριθμός των άσχολων μένων την πληθυσμών της υπάτιου με τάς δασικάς έργασιας και δή την υποταμιών ξελίας (οικοδομήσιμων, έπιπλοτοιάς, βαρελοποιίας, άμαξοποιίας κλπ.), την παρασκευής ξελαθρώκων και καισούλων, την ρητονοσυλλογή κλπ., δέν ενια σταθερος ἀλλ' εξαρτάται οπό τάξ υπάρχοντας δασικάς έργασιας, από τη διδομένη ωμοίν την κλη.

Πάντως, είς τας διαφόρους εἰδικότητας τῶν δασικῶν ἐργατῶν, υπάρχουν δύο κατηγορίαι: τῶν ευστημόνων δασικῶν ἐργατῶν, οἱ δύοις οἱ απόδημοις ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἐργασία τῶν καὶ ἡ ἀλλη, εἰς τὴν δύοις περιλαμβάνονται οἱ ἀσχολούμενοι, κατὰ κύριον ἐπάγγελμα μὲ τὴν γεωργίαν, γνωρίζουν δύμας καὶ τὴν τέχνην τοῦ δασικοῦ ἐργατοῦ καὶ σύχολουνται εἰς τὰς δασικὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσουν υπάρχουν τοισμάται εἰς τὴν πειθοειδή των

Οἱ δασικοὶ ἔργαται διακρίνονται εἰς τρεῖς εἰδικότητας ἐν Ἑλλάδι: εἰς τοὺς ὑπόλομους ἔμεινας, εἰς τοὺς συνθρακεῖς καὶ ἑλοκόπους (καυσῶνων) καὶ εἰς τοὺς ῥητινοσυλλέκτας κλπ. Πολλαὶς συμβαίνει εἰς καὶ ὅ αὐτος ἔργατες νὰ γνωρίζῃ ἡ δλας ἡ πειστοτέρας τῆς μιᾶς εἰδικότητας.

·Ο· ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ἐργατῶν ἐν Ἑλλάδι κατά τινας ἔκτι-
μήσεις εἶναι δὲ κάτωθι κατὰ κατηγορίας:

	'Υλοτόμοι ξυλείας	'Ανδρακείς ξυλοκόποι	Ρητίνο- συλλέκται
Συστηματικοί Μή άσχολουμενοι κατά ριον έπαγγέλμα	5.000	4.500	5.000
	5.000	4.500	10.000
	10.000	9.000	15.000

Κατά τὰ τελευταῖα προπολεμικά ἦτη ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα κατόπιν συνενωθείσεως μὲν τῷ ὑπουρείον Γεωργίας, ἀποδῆπον-
σα εἰς τὴν Δολκήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, ἐπεξέτειν τὴν κοινω-
φελή της δράσιν καὶ ἐπὶ τῆς δασκήσης παραγωγῆς. Κυρίως ἡ
Τράπεζα ἀπέβλεψεν τὴν δράσιν τῶν δασταρπαραγωγῶν, Ιδιοκτήτων
δασῶν καὶ ίδιων τῶν δαστικῶν ἐργαστῶν πρὸς τὸν
σκοπὸν τῆς ἀνφορθώσεως τῆς οἰκονομίας τούτων, ἢ ὅποια ἔχει
ἀνωτραπτὰ συνεπεία τῆς παντοίας εἰς βάρος των ἐκμεταλλεύ-
σεως.

Πρός τούτο κατέβαλλε καὶ κατεβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὸ τὴν συσωματωσιν τούτων εἰς δασικοὺς συνεταρισμοὺς καὶ ἔνωσίς καὶ προβάνει εἰς τὴν θήβην καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν παρὰ τῶν ιδίων δασικῶν ἐκμεταλλεύσων ἀνεύ τῆς μεσολαβήσεως τῶν ὅσα εμπόρους πρός παραγωγὴν δασικών προϊόντων.

“Η ἐνίσχυσις αὗτη συνίσταται εἰς τὴν χορήγησιν ἀφ’ ἐνὸς ὑποτομικῶν δασείων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ὑποτομίας, μεταφοράς κλπ. καὶ ἀφ’ ἔτερου μεσοπροθέμων τοιούτων διὰ τὸ τεχνικὸν ἔξοπλισμὸν τὸ δασικῶν συνεταιρισμῶν διά διαφόρων ἔργαλείων, μηχανήματων καὶ μεταφορικῶν μέσων, κατασκευὴν δασικῶν δρόμων, διὰ τὴν θέρμων συγχρονισμένων ξυλοπρινοστήριων, ρητινεργοστάσιών, δόμοισιν διὰ τὴν παραγωγὴν ἔκχυλησμάτων δαλανδρίου, τὴν ἀνέγερσιν διαφόρων ἀποθηκῶν καὶ λοιπῶν ἔγκαταστάσεων.

Ἐπιδιώκει δὲ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα διὰ τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης ὁς καὶ διὰ τῆς καθθοργήσεως, τὴν ὅποιαν παρέχει διὰ τῶν εἰδικῶν στελεχών της εἰς τὸν δασοπαραγωγούς, τὴν αὔξησιν καὶ δεξιώσιν τῆς ποιότητος ὡς καὶ τὴν

Συνεταιρισμοί δασοκτημόνων	95
δασικών έργατων	341
436	
*Ανδρέας Λαζαρόπουλος	

Ἡ Ἀλιεία ἐν Ἑλλάδι

‘Η ἀλιεία μας κατά τὴν ἀρχαιότητα καὶ κατά τὴν Βυζαντίνην Ἀυτοκρατορίαν. ‘Η ἀλιεία κατά τὴν ἀρχαιότητα ἦτο ἀξιόλογος παραγωγικού κλάδου, ἐκ τοῦ ὅπουσι οἱ οἰκουμένες τὴν ἀρχαῖον Ἀλέανδρα πλήθεις μοισαὶ ἡγήθουν σημαντικὰς ποσότητας ίχθύων πρὸς συντήρησιν αὐτῶν. Παλλοὶ Ἐλλήνες συγγραφεῖς ήσαχολήθησαν μὲν ἀπτῆν καὶ περιέγραψαν τὰς ἔφαρμοσθείσας τότε μεθόδους· ‘Ο Ομηρος εἰς πολὺ μέρη τῆς Ὁδουσσείας ἀσχολεῖται μὲν τὴν ἀλιείαν καὶ μὲ τὰ ψάρια. ‘Επιστὶς ἡσαχολήθησαν μὲ τὸν κλάδον τούτον δὲ Αἰλιανὸς, δὲ Ἀθηναῖος, δὲ Ξενοκράτες, δὲ Γαληνός. Πειοιστότερον δύμας ἡσαχολήθησαν δὲ Ἀριστοτέλης, δὲ ὉΠιανός καὶ δὲ Στράβων. ‘Ο τελευταῖος οὗτος περιέγραψε τὴν ἀλιείαν τῆς παλαιμάδας εἰς τὰ στενά τοῦ Κερατίου κάλπου καὶ τὴν ἀλιείαν τοῦ τάνου εἰς τὴν Σικελίαν, ἐνώ δὲ ὉΠιανός καὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἡσαχολήθησαν ἐπὶ πολὺ μὲ τὴν Ιχθυόλογιαν καὶ μὲ τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν τῶν ίχθύων εἰς τὴν Μεσόγειον.

Κατά την περίοδον της Βυζαντινῆς Αύτοκρατορίας ή δλείσια επιμετέωσεν ἔξειλον ἀξιώλογον και παραπλήκτον πρός την τῆς ναυτιλίας τῶν χρόνων ἔκεινον. Ἐκ τῶν στοιχείων ἀπίστα εὐρέθησαν εἰς τὰς μονάς τοῦ Ἀγίου Ὄρους διαπιστωταὶ ή δηνόσις τῆς Ἑλληνικῆς δλείσιας κατά την περίοδον τῆς βυζαντινῆς περιόδου.

Κατά τούς χρόνους τής δουλείας τοῦ θέμους ή διλεία δπως και άλλοι παραγγυικοί κλάδοι έσημείωσε καθυστέρησην ἐν αντίθεσι πρὸς τὴν ναυτιλίαν, ητίς ἀνεπτύχθη ἀλματωδῶς.² Άλλα διὰ τὴν τελευταῖαν ταῦτη σύνεδολον εἰδικαὶ συνθήκαι,³ ἔφερονται απὸ Μεσογειακά αἵτια καὶ εἰδικοὺς παράγοντας.⁴ Ή ἀλλιεῖσα μετά τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ελλάδος⁵ τὸ πρώτα ἡπτή της ὀπελευθερώσεως τῆς Ἐλλάδος εὑρὼν τὴν ἀλιείαν μας ἐν καταπόδει καὶ εἰς πολὺ πειριωσμένην δράσιν. Διὰ τοῦτο τὸ κράτος ἐξεδίλλωσεν ἔντονον δι' αὐτὴν ἐνδιαφέρον. Τὸ πρώτων δασιτικὸν διάταγμα, τὸ πρώτον κατὰ τὸ πολιτευμα τῆς ἑπούλης ἐκείνης ἐπειχεί θέσιν καὶ ἔξεδθη τῇ 14/26 Μαρτίου 1834. Δι' αὐτοῦ ἐπετράπη η διλεία τῶν σταρδελλῶν εἰς τὸ Κορινθιακὸν κόλπον καὶ εἰς τὰ παραλία τῶν Πατρῶν, τόσον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δυον καὶ εἰς τὰ ξένα ἀλιευτικὰ πόλια. Τὸ διάταγμα τοῦτο εἰχε περιωρισμένον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν δι'⁶ εἰδικὸν μικρᾶς σημασίας θέμα. Νομοθετήματα γενικοτέρας σημασίας ρυθμίζοντα τὴν ἐκτελεστικὴν τῆς διλείας καὶ τῶν ίχνουστροφείων τῆς κάρωσης, εἶναι τὰ ἔξις: α') ὁ νόμος τῆς 23 Μαρτίου 1839 ρυθμίζων τὴν διαδικασίαν καὶ τὸν δρους ἐκμισθώσεων τῶν ίχνουστροφείων, β') ὁ νόμος ΣΔ'⁷ τῆς 9 Μαΐου 1853, γ') τὸ δασιτικὸν διάταγμα τῆς 21 Οκτωβρίου 1892.

Τὰ νομοθετήματα του 1908 απένθισε με διατάξεις Επαρχιακές

είχον τὴν καθιέρωσιν προσόδων ὑπὲρ τοῦ κράτους ἐν τῆς ἀλίειας καὶ τὴν ἔξασφαλήν σύντονη καθώς καὶ τὴν ρυθμιστικὴν διοίκησιν τῆς ἀλίειας μας Ἡ ἀλίεια μας κατὰ τὸν πράτον αἰνίγα ἀπὸ τῆς ἀπέλευθερώσεως τοῦ Ἐθνους διετήρησε τὴν πρωτόγονην μορφήν ἀναιμικῆς καὶ λίαν πενιχρᾶς ἀπαδόσεως διοτεχνίας.

‘Η ἀλιεία μας κατά τὸν 20ον αἰώνα. Πρός ἀνακαίνισιν καὶ ὄργανωσιν τῆς ἀλιείας μας σύνθετη προσπάθεια κατεβλήθη κατά τὴν ίδρυσιν τοῦ ὑπουργείου ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας κατά τὸ ἔτος 1911, ὅτε ίδρυθε εἰς τούτο καὶ εἶδικὸν τμῆμα ‘Αλιείας. Τὰ θεμέλια τοῦ ἐργού τούτου ἐτέστησαν ἀπό δύο διακεκριμένους πολιτικούς ἄνδρας τῆς χώρας μας τῆς πρώτης εικοσαετίας τοῦ 20οῦ αἰώνας, τους Αιματήντους Λάζαρου Κορομηλάν καὶ ‘Ανδρέαν Μιασκαλόπουλον.

Ο Λάμπρος Κορομηλάς, πρεσβευτής της Ελλάδας στην Ρώμη κατά Φεβρουάριον 1914, αντεπροσώπευε την χώραν μας εις τὸ συγκλήπεν τότε εν ῥώμη συνέδριον ὀκεανογράφων και διοιλύσων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὀκεανογράφου πριγκίπου τοῦ Μονακοῦ. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ἐθέμασαν αἱ βάσεις συστάσεως τῆς «Ἐπιπροπτῆς διὰ τὴν ἔξερευνσήν τῆς Μεσογείου», εἰς ἣν μετέσχε καὶ ἡ «Ἐλλάς μετ' ἄλλους Μεσογειακῶν χωρῶν». Τῇ εἰσίγησε τοῦ Λάμπρου Κορομηλᾶ, ἐψφισθη δὲ νόμος 421 της 27 Νοεμβρίου 1914, δι' οὐ καθεύδριον ἢ συμπεταχῆ τῆς Ἐλλάδος εἰς τὴν ἔξερευνσήν τῆς Μεσογείου καὶ ἡ Ιερουσαλήμ τῆς Ἑλληνικῆς θαλασσογραφικῆς ἐπιπροπτῆς. Γενάμενος κατόπιν δὲ Λάμπρους Κορομηλᾶς ὑπωρεύος τῶν Οἰκονομικῶν εἰσήγαγε ἐπιπλόνως, παρασχών τὰ ἀνάγκαιων δικαιονικά μέσα, τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀλιείας μας, τὴν Ιερουσαλήμ ἐπιστημονικῶν ἔργων περιθώριον, σχολῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν ὑποπτῷρων εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τὴν ιχθυολογίαν, καὶ τέλος τὴν μετάκλησιν ὀργάνωτῶν τῆς ἀλιείας εἰς Ἰταλίαν, ἵτις ἐθεωρεότα τοῦτο ὡς λίαν προηγμένην χώρα εἰς τὴν ὁράνωσιν τοῦ κλεψύδρου τούτου.

Αι υποδείξεις του Τύπου Λάμπρου Κορομηλά υιοθετήθησαν ύπό τον τότε υπουργό γου της 'Εθνικής Οικονομίας 'Ανδρέα Μιχαλακοπούλου, δυστις διά σειράς νομοθετημάτων έθεσε τὰς διασεις τῆς δραγανώσεως του κλάδου και τῆς δημιουργίας τομέως επιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐν τῷ κλάδῳ.

'Οργανωθής μετεκλήθη δ 'Ιταλός καθηγητής *Vincenzo Guerrra* δυστις ἀπό τού 1911 μέχρι τού 1921 κατήληθεν εἰς Ἑλλάδα κατά διαστήματα τρείς φοράς. Βοηθός αὐτού προσελήφθη διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν *P. Παναγιωτόπουλος*, δυστις κατά τὸ 1912 μπεστώπι πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν 'Ιταλίαν ὡς ὑπότροφος τοῦ κράτους. Οὗτος ἐπανελθὼν μετὰ τὸ πέρας ἡγεμόνων του διώρισθη τηματάρχης τῆς 'Αλειάς

ΕΛΛΑΣ

καὶ ειργάσθη δραστηρίως διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κλάδου, πλὴν ὅμως κατὰ τὸ 1916 ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθηκόντος.

Κατά τό έτος 1915 Ιδρύθη ἐν Παλαιώ φαλήρῳ ψυρροβιού-
γικός σταθμός διά τὴν διεγέραντα επιστημονικά ἔρευναν ἐν
τῇ θαλασσοῖς ἀλίεια καὶ διά τὴν κατάλληλον καθοδήγησιν
τῶν ἀλίεων μας. Ωσαύτας κατά τό έτος 1919 Ιδρύθη ἐν Α'
μαρπούσιῳ Ιχνοτροφικός σταθμὸς γλυκέων ὑδάτων, στοις ἐ-
λειτούργησεν επιτόπιοι 2 μόνον μῆνας

Την 4/17 Νοεμβρίου 1919 συνήλθεν εις Μαδρίτην, κατόπιν προσκλήσεως τής Ισπανικής κυβερνήσεως, διένες αναγνωριστικών συνέδριον εις το οποίον μετέσχον ή 'Ισπανία, ή Γαλλία, ή 'Ιταλία, ή 'Ελλάς, ή Τουρκία, ή Τύνις και ή Αϊγυπτος. Είς αυτό έπειτα είναι αι βάσεις της θαλασσογραφικής και υδρογραφικής έρευνασθεως τής Μεσογείου και καθωρισθήσαν ει πρός τούτο έπιπτωμονικά έργασια.

Εἰς τὸ συνέδριον τούτῳ ἀντεπροσωπεύθη ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τριμελοῦς ἀντιπροσωπείας εἴη ἢ μετέχοντος ὃ τότε διεμύθητο τῆς θυδρογραφικής ὑπερέστασος τοῦ Ναυτικοῦ πλοίουρχος Μ. Μαζιώπολους, ὃ δργοναύτη τῆς λαϊκίας *Vinciguera* καὶ εἰς ἐπιθεωρητής τῆς αἱλίειας. Κατὰ τὸ ἔτος 1920 συνέστη ἡ Ἀρ-ληνικὴ θαλασσογραφικὴ ἐπιτροπή, καὶ συνεκροτήθη ἀπὸ ἀρμοδιούς ἡ Ἐλληνικὴ ἐπιστήμονας καὶ τεχνικούς, αποτελεσσασ-τὸ δργανον τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεθνή ἐπι-τροπὴν πρὸς ἔξερεύνην τῆς Μεσογείου. Ἐπραγματοποιήθησαν τότε διλύγια θαλασσογραφικὰ ταξιδία, γενόμενα εἰς διάφορα χρονικά διαστήματα.

Σημαντικήν ἐπίδρασιν ἔπι τῆς ἀποτυχίας τοῦ τομέως τῶν ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν ἐν τῇ ἀλειφά μας είχεν ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ ἀφίσθιου τῶν ἐπιστημόνων ὑπαλλήλων τῶν τεταγμένων εἰς τὴν ὑπερεσίαν ἀλειφά.

Η ἀλιεία μας μετά τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Πρὸ τού ἑτου 1922 ἡ ἀλιεία μας ἀπέτελε μίαν ὑποταπόδην βιοτεχνίαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀμφοτερούς μικρὸς ἄριμος βιοπαλαστῶν. Τὸ τελείωτον ἐλληνικὸν ἀλιευτικὸν συγκρότημα ήτο ἡ ἀπό Εγράφη συρουένη τράτα, φερομένη ἐντὸς πολικώπων μεγάλων ἀλιευτικῶν λέμβων. Τὸ κενὸν ἀνεπίληπτον αἱ «εντατικήνες» καὶ αἱ «επικλητικὲς» ἀνεμότραπαι, αἴτινες μὲ τὰ χρωματιστὸ πανιά τῶν ἔδιον γραφικότητα ὅπαν ἥλιευον εἰς τὰ ἐλληνικὰ παράλια.

"Η Μικροσιτική καταστροφή διπετέλεσεν ένα σημαντικό διαδικασίας μας. 'Εφερθίσαν πάτε τέλος εις την έξιλην της άλιεινας μας. Η Ερρίφθισαν πάτε τέλος εις την έξιλην της άλιεινας μας παράλια πολυνάριθμοι διαιτητικοί πληθυσμοί διογενών, οικούντων εις τὸ μικρασιτικὰ παράλια τῆς Μεσογείου, Προτοτίμας καὶ Μαύρης θαλάσσης. 'Εμπειροί δραστήριοι καὶ ἀπόδοτικοι οἱ προσφυγικοὶ ἀλιευτικοὶ πληθυσμοί, ἔνισχυθέντες μὲν τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τῆς 'Επιτροπῆς 'Αποκαταστάσεων. Προσφύγων, ἐθμημόργυρσαν ένα δῆμον δόλγους διὰ τὴν ἑπούνταν ἀλιευτικῶν στόλου, μὲ τὸν ποιὸν τοιούτου μεταβαλλεύθησαν ἀπόδοτικῶν τὰ Ἑλληνικὰ παράλια καὶ ἔδωκαν ἐπὶ μίαν πεγαστούς (1923—1928) δέξιονογόναν εἰς τὴν χώραν ἀλιευτικὴν παραγωγὴν. Τότε εἰσήχθησαν εἰς τὴν άλιεινας μας τὰ μηχανοκίνητα ἀλιευτικά σκάφη (μηχανοκίνητας καὶ γρι-γρι), τὰ οποῖα κατά τὰ πρώτα ἐπὶ διπετούμενα ίκανοποιητικά κέρδη. 'Η μίμησις δύως καὶ ἡ διπλασία τοῦ ταχεότερου κέρδους ὅθησαν εἰς τὴν διοικούριαν πλήθωρισμον εἰς τὰ μηχανοκίνητα σκάφη πέραν τῆς ἀνταγωνιστικῆς τῶν ἀλιευτικῶν περιοχῶν, μὲ συνέπειαν καὶ 'ἀπομαστευθοῦν' αὐτοῖς λόγω τῆς έξιντητικῆς ἐκμεταλλεύσεως, εἰς τὴν υπεδόθησαν.

³ Από τού του 1929 κρίσιμεν ή δλιευτική κρίσις, ηπια κατά τα έτη 1931 και 1932 έφθασεν είς τα άνωτα δριού. Πολλαί δλιευτικά έπιχειρήσεις, όντεπαρκώς ωργανωμένα, άπο οίκονομικής και έπιχειρηματικής πλευράς, έσαρθροσαν άπο την κοίνη ταύτην.

Προστάθειαί είναι Βιομηχανικής δργανώσεως της άλιείσας μας.¹ Από τού² έτους 1928 ήρκισεται έντο τύπω³ καί διατύπωσις γνωμάνων περί αρτιωτέρας όργανων σεως της άλιείσας μας καί η έρευνα του άλιευτικού μας προβλήματος από τού⁴ έπιστημονικούς καί οικονομικούς κυκλουμένους της χώρας. Τού⁵ έσκεψη άφορούμη δύο πας καί ξένοι οικογονικοί που παράγοντες προσφέρουν κεφάλαια καί την πείρων των ίνα⁶ ήδη συγχρονισμένην έπιστημονικών καί τεχνικών βάσεων, κατά τό⁷ υπόδειγμα τής έφαρμαζούμενής έκμεταλλεύσεως της άλιείσας εις τάς άλλας προηγμένας γάρ οι ποιοί θέλουν.

Την προσφόραν ταύτην ἀπέδεχθη ή κυβέρνουσις καὶ κατέτο ἔτος 1929 συνήψε σύμβασιν μὲν ἐπιτρόπωπον ὅμιλον κε φασιαῖσιν· Ἀγγύλων, Νορβηγῶν, Γάλλων καὶ Ἐδεστῶν, εἰσὶ οὖς ἀνέκθετα τὴν ἑκμεταλλεύσιν διώρισμέων τούτων τῆς ἀλίεως μας. Βασικὸς ἀπικειμενικὸς σκοπός τῆς ἐλληνικῆς κερηρύξεως θέτο δόπιος συντελέστη νὰ εἰσαχθοῦν εἴτη τὴν καρδιά μας ἐπαρκή κερδάταις, τῶν ὅποιων ἑστερεῖται ή ἐλληνικῇ ἀλίεωτικῇ οἰκουμενίᾳ, ή ἐπιχειρηματικῇ περιά καὶ ή εἰδικευασμένῃ τούτων κλάδων τῆς ἀλίεως ἔνειν τεχνικῶν. Ή σύμβασις αὕτη ἐκυρώθη παρὰ τὰ νῦν νομοθετικῶν σωμάτων διὰ τοῦ ν. 4.762 τοῦ 1930 δόμως ἐπρόσκειτο νὰ ίδωμηται ἡ ὀνόματικος ἐταιρία πόρος ἐκτέλεσται τὰ σημεῖα ταῦτα καὶ νομοθετούσαι τὰν ἐπ-

χείροσιν εύρωστη τη Τράπεζα ευθέη ἐν ὅδουσιν την πάνισθετή
ἐν σημαντικού μέρος των κεφαλαιών (120.000 λίρας) λόγω
της μεγάλης διεθνούς οικονομικής κρίσεως τοῦ 1931 και της
σύκαρσις αὐτή, συμφώνως πρός ρητὸν ἐν αὐτῇ ὥρᾳ κατέ-
πεσεν.

“Η συζήτησις ή προκληθείσα διά τὴν ἐν λόγῳ προσπό-
θεισαν επροκάλεσεν ἔντονον τὴν προσοχὴν τῶν οἰκουμενικῶν
κυκλῶν τῆς χώρας, τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀλειπτικῆς τάξεως καὶ
ἔδημοισυργήθη ἡσαρά κίνησις διὰ δημοσεύεμάτων, διπλέων
(εἰς τὸν ‘Παρασκευὴν’, Λέσχην ‘Ἐπιστημόνων κλπ.), διὰ ψη-
φισμάτων τῶν ἀλειπτικῶν σωματείων καθ’ ὅλην τὴν χώραν,
ητὶς κίνησις ἦγου τὴν ανασυγκρότησιν τῆς ἀλειας, τὴν προ-
στασίαν τῆς ἀλειπτικῆς τάξεως καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀλειπ-
τικῆς παραγωγῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυ-
σμοῦ. Χαρακτηριστική ἐκδηλώσις τῆς κίνησης ταῦτης είναι
καὶ ἡ βράβευσις κατὰ τὸ 1932 ὑπὲρ τῆς ‘Ακαδημίας Ἀθηνῶν
τῆς καλυτέρας μελέτης διὰ τὴν ὄργανων τῆς ἀλειας μας.
Κατὰ τὸ 1934 ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Στέφ. Στεφανόπουλος, κοτόπιν μελέτης τοῦ προδῆλματος
τῆς Ἑλληνικῆς ἀλειας κατέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον
‘περὶ ιδρύσεων ὁργανισμῶν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ἐπι-
στημονικὴν ὄργανων τῆς ἀλειας’.

Αι πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι τοῦ ἔτους 1935 δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἑπτάπτυχον τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Κατὰ τὰ ἐπάκολους θίσαστα ἔτη ἡ περίσση διι τὴν ἀνασυγκρότησην τῆς ἀλιείας μας ἐνέταθη ἔτι περισσότερον, καὶ τὸ θέμα τῆς ἐρεύνης τοῦ προβλήματος τούτου κατέστη ἐπικρατέστερον μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων. Κατὰ τὸ ἔτος 1938 τοῦ Ἀνώτατου Οικονομικῶν Συμβούλιον ἐξέδωκε μίαν ἐπειριστατωμένην καὶ ἔρχοντα ἀποκαλυπτικήν τῆς καταστάσεως τῆς ἀλιείας μας μελέτην, διότι ἡ δύοις ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἀνάγνωστη κατάπτωσης καὶ διανεγκρίσεως τοῦ κλάδου τούτου.

γος η καταπιστώσι και η ανεπάρκεια του κλασού τουτού.

«Οχι μόνον ή μελέτη αύτη, άλλα και πλέοντα δυσαρμοσιεύματα έρευνητῶν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας, καθών και εἰδικά διαλέξεις, έδημοιούργησης μίαν ζωής πάνταν κίνησην ὑπέρ τῆς ιανδιοργανώσας τῆς ἀλείας. Τόση σημειώσια ἔδροι τότε εἰς τὸ πρόδημα αύτῷ και εἰς τὰς δυνατοτήτας της δόπιος περιεκλείουν ἡ ἀλεία μας, ὅπεις καταύτη τὸ Γενικὸν Ἐπιτελείον Στρατοῦ, κατὰ τὴν περίοδον 1937—1940 ἐμελέτωσε τὸ θέμα τοῦτο διὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου Οἰκονομικῆς «Ἐπιοπτρατεύσεως» τῆς χώρας κατ' ἐπανάληψιν ἐκτήσης τὴν ριζικὴν ιανσοκυρήστην τοῦ κλάδου, ηνια διει τῆς παραγωγῆς του ἐνισχυθῆ ὁ ἐπιστιμόδιο τοῦ πληθυσμοῦ ἐν περιπτώσει ἐμπλοκῆς τῆς «Ελλάδος εἰς πόλεμον.

Κατά Νοέμβριου 1939 διά τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2078, 1939 ἴδρυθη ὁ Ὀργανισμὸς Ἀλιείας, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ὅρη γάνωσις τοῦ κλάδου.

Διὰ τοῦ ἀντοῦ ὡς δύνα νόμου κατηγράθησαν ἢ 'Ἐλληνική Θαλασσογραφική' Ἑπιτροπή καὶ τὰ Ταμεία 'Ἀλείας, Θεσσαλονίκης, Ξίου, Σάμου, Λέσβου, Αἴγαμου καὶ Λευκάδος, τῶν ἀποίων αἱ ἀρμόδιοτες περιῆλθον εἰς τὸν Ὁργανισμόν. Η διάκριση τοῦ Ὁργανισμοῦ ήππεις μικρά. Κατὰ τὰς ἄρχας τέ εἰσοδοῖς τὰς Γερμανών κατηγράθη διὰ τοῦ Ν. Α. 18(6)1941.

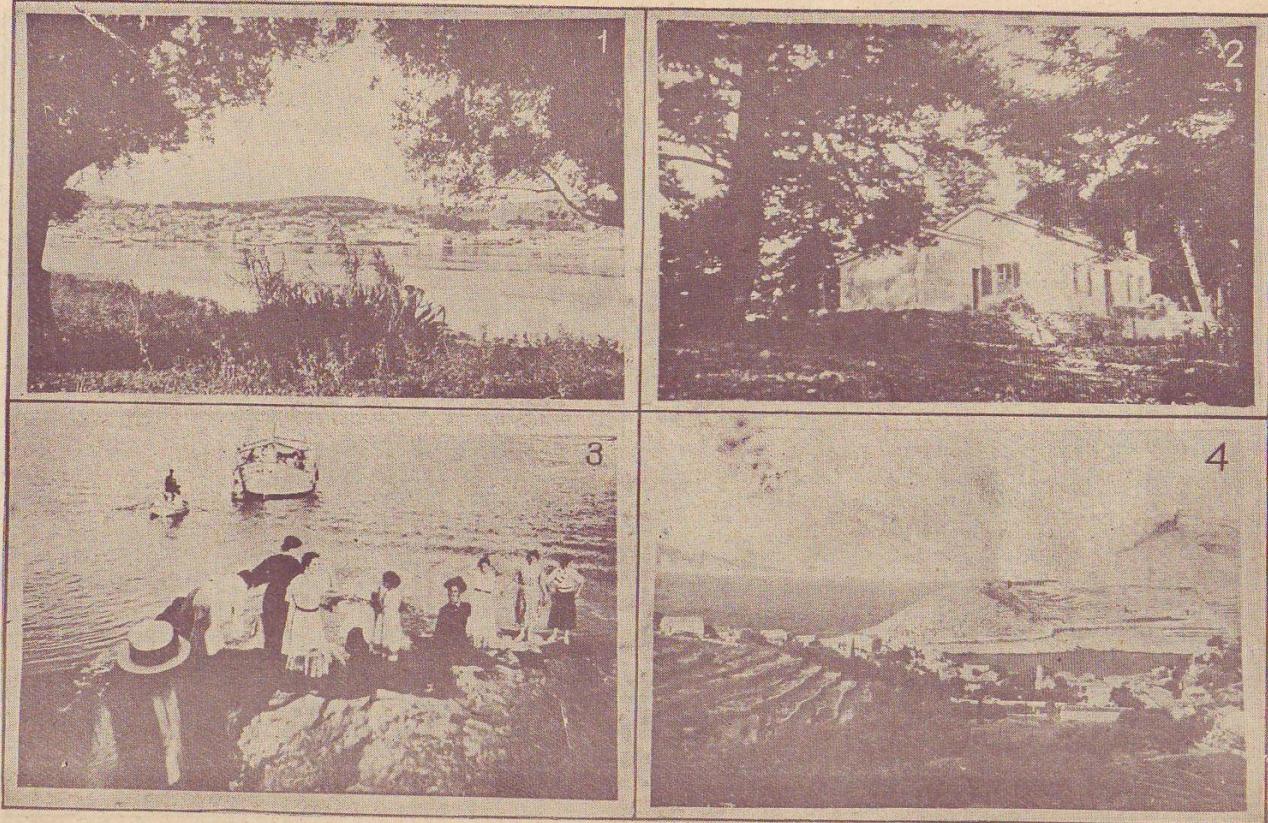
Τα μείσια Άλιεσίας, "Οταν κατά το έτος του 1930 έψφραξε ο ζετού είσι την Βουλή όχι νόμος 4759 περί μεταρρυθμίσεως εἰς την νομοθεσίαν περί δήμων καὶ κοινωνιών", οι άλιεσι τοις Θερμαϊκού Κόπουλοι, ἀπότελουντες πολυτιλθεστάτην μέζαν ἔχοντας 4.000 περίπου ἀτόμων, ἐπέκυον τὴν ἀπόδοχην τροπολογίας την οποίαν θεωρούσαν ωραίαν για την ανάπτυξη της πόλης στον περιορισμένο χώρο της. Επομένως, η πόλη ήταν στην θέση να πάρει μέρος στην πολιτική της Ελλάδας, η οποία ήταν στην πορεία της προστατεύοντας την ιδιαιτερότητα της πόλης. Το ίδιο έγινε με την πόλη Αλιεσίας, η οποία ήταν στην πορεία της προστατεύοντας την ιδιαιτερότητα της πόλης.

Τό διεργατικόν Διάταγμα τῆς 12ης Μαρτίου 1931 καθώριστούς σκοπούς τοῦ ταμείου, ήποι: 1) νὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἀλιεῖς ὑπότοκοι λέμβους καὶ δίκτυα, 2) νὰ υποδοθῇ αὐτὸὺς νόμος προσεγγίζοντας πρὸς τὴν καταπλάσιον, 3) νὰ δέχεται καταθέσεις τῶν ἀλιέων (ἀπραγματοποίητος ἐπιβολῆς λόγω μεγάλης πενίας τῶν ἀλιέων), 4) νὰ υποστηθῇ αὐτὸὺς νομέτους τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικού Ταμείου. Οὕτω διὰ τῆς διέργειας τοῦ πρώτου τούτου ταμείου ἐπραγματοποιήθη ὑπότοκών δισκοτῆς τῆς ἀλιευτικῆς πότεσμα.

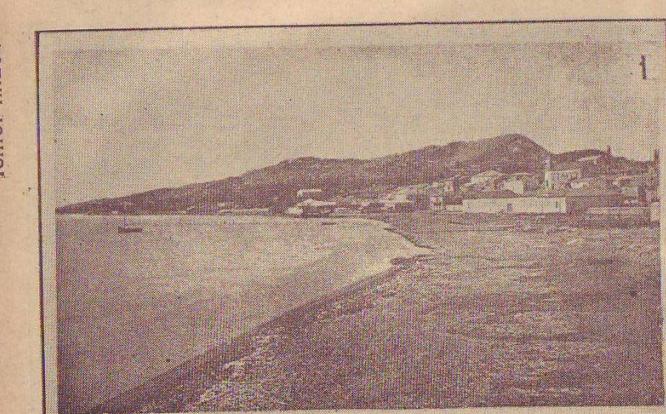
"**Σημείωση** Βάσεις της διατάξεως του δικαίου νόμου ίδρυμα Θησαυρού εις Χίον, Σάμον, Μυτιλήνην, Λήμνουν και δυνάμει του νόμου 3504 εις Λευκάδα, ΕΙΣ αύτών μόνον τὸ Ταμεῖον Θεσσαλονίκης ἐπέδειξεν διώλογον δραστηριότατα και ὑπέρδειξε θήσεις τοὺς ἀλιεῖς με δίκτια και δρυγανούς ἀλιείσις, ἐνώ τὰ ἄλλα ἐλειτούργησαν ἀνεπαρκῶς η σχεδόν καθόλου. Πάντα δύως ἀποτυχόντα (πάλιν τοῦ της Θεσσαλονίκης ἐπιτυχόντος σχετικῶς) κατηργήθησαν διά τοῦ Α. Ν. 2.078) 1939.

Συνδικαλιστική δραγμωσις τών αλλιέων.
Η αλλιευτική τάξις διαιρείται είς τρεῖς βασικούς κατηγορίας
α) εἰς τοὺς Ιχθυεμπόρους, ἐν τῶν ὅπωλοι εἰναὶ κάτα-
χοι αλλιευτικών σκαφῶν (μηχανοκινήτων καὶ μή), β) εἰς τὸν
ιδιοκτήτας αλλιευτικῶν σκαφῶν, οἵτινες ἔχουν δῆλον κύριον ἐπάν-
γελμα την αλλιείαν, γ) εἰς τοὺς περαστικοὺς αλλιεῖς κατόχους
αιγαίνων λευκών καὶ διάλιευτικῶν ἔγγαλείων.

² Ἐπί πλέον τῶν τοιών τούτων βασικῶν κατηγοριῶν, δέον γε

Κεφαλληνία: 1. "Αποψις του Αργοστόλιου. 2. Δάσος Ελάτων ἐπὶ τοῦ δροῦς Αίνος. 3. Η ἔκουστη πέτρας εἰς τὸν κόλπον τοῦ Αργοστόλιου. 4. "Αποψις τῆς κώμης οἴνως Ασσος.

Κεφαλληνίας: 1 κατ 2. "Απόθεις τοῦ Ληξουρίου. 3. "Αποίης τῆς Κομοπόλεως Ἀγία Εὐφημία. 4. "Η Σάμη Κεφαλληνίας.

υπολογισθεύν κατ' διάφοροι δόλαιοι κατηγορίαι δευτερευούσης σημασίας, ήτοι: 1) οι ίχθυοπώλαι (καταστημάταρχαι και πλανοδιοι), 2) οι άλιεργάται, οινινες σερούμενοι βιοκτησίαις ἐπι άλιευτικών σκοφών ἔργαζονται δέ μισθωτοι ἐπι μηχανοκιήτων σκοφών (μηχανοτραπών καὶ γρὶ-γρὶ) εἴτε μὲ ήμερμασθιον είτε μὲ ποσοστόν (μερίδιον) ἐπι τῆς παραγωγῆς τοῦ άλιευτικού σκάφους καθ' ώριμενην περιόδον.

Κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον οι ἀλιεῖς ήσαν συγκροτημένοι εἰς άλιευτικούς συλλόγους ή σωματεῖα. Ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν ἐπικρατεστέραν συνικαλιστικὴν ἔκδηλωσιν τῆς άλιευτικῆς τάξεως. Ἡ ἕκδηλωσις ὅμως αὐτὴ ἦτο περιωρισμένης δράσεως, ητοι ὅμως, σὺν τῷ χρόνῳ προσελάμβανεν ἐνοντάτεραν μορφήν, ιδίᾳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 μέχρι τοῦ 1940.

Ἡ ἄλιευτικὴ πίστις. Ἡ συνεταιριστικὴ ὁργάνωσις τῶν ἀλιέων μας προπολεμικῶν ὑπῆρεν ἀσύμματον. Κατὰ τὸ ἔτος 1937 περιελήφθη διάταξις εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δι' ἣν ἐπετράπη εἰς τὸ κοινωφελές τοῦ πιστωτικὸν ίδρυμα ἡ ἀστηση τῆς ἄλιευτικῆς πίστης. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀρχεται η ἀστηση τῆς ἄλιευτικῆς πίστης, ἡ οποία προγενεστέρως ευσίστετο εἰς χειρας τῶν Ιχθυεμπόρων, οινινες ἐδόντερον τοῦ ἀλιεῖς ὑπὸ συγκεκαλυμμένην μορφήν προαγοράς ή πρακτορεύσεως τῆς ίχθυοπαραγωγῆς τῶν ἄλιευτικών συγκρητημάτων.

Κατὰ τὰ πρώτα ἔτη, ήτοι ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1940, ἡ πιστωτικὴ ἔνισχυσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς τὴν ἀλιείαν τὴν πολὺ περιωρισμένη, διότι ἡ ἀρά ἐνός μὲν δὲν ὑπήρχοντο ἑπαρκή κεφαλαία διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πιστωτικῆς δράσεως καὶ ἀφ' ἐπέρευον οἱ ἀλιεῖς καὶ οἱ ἄλιευτικοι ἐπιχειρησίες δὲν ἥδυναντο νὰ ἐμφανίσουν πιστωτικὴν ἐπιφάνειαν, ἔπεισαντας τὰς ἄλιευτικά τὰ διανείμενα ποσά.

Ἡ ἄλιευτικὴ παραγωγὴ καὶ εἰσαγωγὴ αἱ. Ἡ ἐπιχώριος ἄλιευτικὴ παραγωγὴ ἀντερποστέρως συήθωσ τὰ 45% περιποὺ τῆς συνοικικῆς ἐν τῇ χώρᾳ καταναλώσεως κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον. Ὁ ἀκόλουθος πίνακας τῆς πενταετίας 1933-1937 τῆς περιόδου εὑμερίας τῆς ἐλλάδος, καταναλώσεως, δεικνύει πόσον πειστήπητα ήσαν τὰ προϊόντα ἀλιείας καὶ πόσον ἡ χώρα μας ἀπερρόφα ταῦτα μὲντον καὶ συνεχῶς αὐξανούμενον ρυθμόν.

Εἰσαγωγὴ ἐξ ἀλιοδαπῆς προϊόντων ἀλιείας

Έτη	ποσότης εἰς κιλά	άξια εἰς δρχ.
1933	12.700.987	152.777.003
1934	18.691.799	185.817.791
1935	20.076.136	182.782.268
1936	23.277.350	211.171.688
1937	21.139.334	220.353.745

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσών εἰσαγωγῆς, τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀπετελεῖτο ἀπὸ δακαλάρων, διότι ἀπετελεῖ πάντοτε τὸ δακικὸν μετά τοὺς νωποὺς ἰχθύους καταναλιστικούμενον τῆς ἐλλάδος ἄλιευτικὸν προϊόν. Ούτος οἱ εἰσαγετοῦ πόδειο δύο δύο μορφάς, ητοι ὡς ἱηρᾶς ἀλιαστικένος καὶ ὑγράλιστος, ἵπασιν μόνον τοῦ Ελλάδος [εἰς Μοσχάτον Πειραιώς]. Ἡ εἰσαγωγὴ του εἰχεν ὡς ἔξης:

Έτη	ποσότης εἰς κιλά	άξια εἰς δρχ.
1933	7.586.975	77.316.864
1934	10.405.459	84.328.695
1935	12.059.405	103.010.525
1936	12.707.286	98.203.165

Ἐκτὸς τοῦ δακαλάρου εἰσίγοντα ίκανα ποσότητες καπνιστῶν ίχθυῶν (ρεγγῶν) καὶ κονσερδῶν (στραβελῶν) καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους συντηρούμενων ίχθύων. Ἐπίσης εἰσαγετοῦ νωποὶ ίχθυες ἐκ Τουρκίας καὶ Ἀλβανίας (ιχθυοτροφεῖον Βουθρωτοῦ), ἀλλ' εἰς μικρά ποσότητας μὴ ὑπερβαίνουσαν συνήθως τοὺς 2.000 τόνους ἐπιστρέψαντας.

Ἄρα ἐπέρευον ἡ ἐλλάς χειλίους ἐπιστρέψαντας εἰς Γερμανίαν καὶ 60-100 χιλιάδας ὄκαδας χειλίους ἀπό τὴν θαλασσούς ἀλιείαν καὶ τὸ 1/3 ἀπό τὴν ἀλιείαν λιμνῶν καὶ ίχθυοτροφεῖον.

Σημειωτέον διτὶ ἡ χώρα μας ἔχει προκιδοθημῆ πλουσίων μὲ λιμνῶς καὶ ίχθυοπαραγωγῆς τῶν ὅποιων ὅμως ἀκματικές είναι πρωτόγονος, ἀποφέρουσα πενχράν ίχθυοπαραγωγῆν.

Τὰ ίχθυοτρόφα ἐν γένει οὔδατα τῆς ἐλλάδος είναι 139, υποδιπρούμενα εἰς ίχθυοπαραγεῖα, εἰς ίχθυοπαραγούς ποταμούς, εἰς λιμνῶς καὶ εἰς θυνεία. Ταῦτα κατανέμονται γεωγραφικῶς ὡς ἔξης:

Α'. 'Ιχθυοτροφεῖα.

1) Πελοποννήσου 17, 2) Στερεάς ἐλλάδος 13, 3) Ηπείρου 17, 4) Μακεδονίας 11, 5) Θράκης 3, 6) Νήσων Αιγαίου 4. Εν συνέλω 65.

Β'. 'Ιχθυοτρόφοι ποταμοί.

1) Πελοποννήσου 5, 2) Στερεάς ἐλλάδος 8, 3) Μακε-

δονίας 5, 4) Θράκης 2, 5) Νήσων Αιγαίου 4, 6) Ιχθυοτρόφα ούδατα Πελοποννήσου 1. Εν συνέλω 25.

Γ'. Λίμναι.

1) Πελοποννήσου 1, 2) Στερεάς ἐλλάδος 6, 3) Ηπείρου 2, 4) Μακεδονίας 13, 5) Θράκης 5, 6) Νήσων Αιγαίου 1. Εν συνέλω 28.

Δ'. Θυνεῖα.

1) Πελοποννήσου 13, 2) Στερεάς ἐλλάδος 5, 3) Μακεδονίας 1, 4) Νήσων Αιγαίου 2. Εν συνέλω 21.

Ἡ ἀκματικές αὐτῶν (πλὴν τῶν χθυντρόφων ποταμῶν, οἵνες δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἄκματαλλευσιν) ἀνατίθεται εἰς διαφόρους ἐπιχειρηματίας, κατόπιν πλειστοτικῶν δημοπρασιῶν.

Διὰ τοῦ νόμου 1168) 1944 ἐπῆλθε τροποποίησις εἰς τὸ ἀπροχαίμενον ὃν ἄνω σύντημα ἐκμισθώσεων τῶν ίχθυοτρόφων οὔδατον, διότι ἐπετράπη νὰ ἐκμισθούνται ταῦτα εἰς ἄλιευτικούς συνεταιρισμούς, συγκροτουμένους ἀπὸ ἄλιεργάτας καὶ ἄλιεις, ἀνάκαθεν εἰς τὸ ίχθυοτροφεῖον τοῦ κράτους (ἀπὸ ἀπόφωνας ἀπόδοσεων καὶ ποιοτητος παραγωγῆς), ὃν τοῦ Μεσολογγίου, Ἀμβρακικού, Μιτουρού, Εὔβρου κλπ., εἰς ἄλιευτικούς συνεταιρισμούς. Καίτοι αἱ μετοπολεμικαὶ συνθήκαι παρουσίασί τις τεραστίας διαγραφείσας, η προσπάθεια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀκματαλλευσεως τῶν ἐν λόγῳ ίχθυοτροφείων ὑπὸ τῶν ἄλιευτικών συνεταιρισμῶν κρίνονται ίκανοι οικονομοτικοί (ἔξαρσέσει τῶν ίχθυοτροφείων Μεσολογγίου, ὅπου ἐμφίζονται μειονεκτήματα καὶ δυσχέρεια, πρὸς άρσιν τῶν οπίσιων ἀπατεῖται πολλὴ ἔργασία καὶ ίκανη προσπάθεια).

Ἡ ἀλιεία μας κατὰ τὸ τὸν ἐλληνοιταλικὸν πολέμον, διάλεια μας διέγραψε τὴν κατοικίαν τῶν ἐλληνοιταλικῶν πολέμου, διάλεια τὰ μὲν γρὶ-γρὶ λόγω τῶν δομοβασιμῶν ὑπὸ τῆς ἔχθρικῆς αεροπορίας ἐπαισυνέσθησαν. Αἱ δὲ μηχανοδρόμαι διέκοψαν τὸ παραγαγικὸν τῶν ἔργων (πλὴν ἐλάχιστων), οὐαὶ σπεύσουν εἰς τὸν πολέμουν εἰς τὰς μεταφοράς τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς ἄλλα πολεμικά ἔργα. Ἐπὶ πλέον ὑπέστησαν καὶ αὐτοὶ τοὺς δομοβασιμούς τῆς γερμανικῆς δέρπορθίας, διότι εἰσήλθον εἰς τὸν πολέμουν καθ' ἡμῶν ἀμφοτέρα τὰ κράτη τοῦ δέσμου. Οὕτω κατὰ τὴν εἰσοδηλίαν τῶν Γερμανῶν ἐν ἐλλάδι η μηχανοκίνητος ἀλιεία εἰχε παύσει ἔργαζομενα καὶ μόνον δλγοὶ παράκτιοι ἀλιεῖς, ἐπειδήστησαν εἰς τὸν διεθνή πολέμουν παραγωγικὴν προσπάθειαν, ητοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καλύψῃ τὰς ἐπιστιτοκαὶς ἀνάγκας τοῦ πλημυρού μας.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 1941, η χώρα μας ἐδοκίμασεν αὐτήν τὰς ἐπιστιτοκαὶς στερήσεις. Τότε ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἀλιείαν καὶ εἰς τηνεταν νῦν ἐπαναπλειούργησαν διηκανισμὸς αὐτῆς, δοτίς εἰχε διακοπή ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σχεδὸν τοῦ ίχθυοιταλικού πολέμου, διότι ἐπεκράτησεν διηγηκή ἀντιληφῆς δτι διὰ τῆς ἄλιευτικῆς παραγωγῆς θὰ ἡμίδινετο τὸ ἐπιστιτοκιδὸν δρᾶμα τοῦ ἐλληνικού πληθυσμοῦ, τὸ ὅποιον ἔφθασεν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἔντασιν κατὰ τὸν ἀπάσιον κειμόνιον 1941-1942, δτε ἐστιμώνυτο δέρποιοι οἱ θάνατοι εἰς πρώτην εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, καὶ ίδια εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Τὴν πρωτοδουλίαν πρὸς λόσιν τοῦ ἄλιευτικού προδηλήματος ὀνταρέσθεν εἰδοκίν γραφείον, μὲ τὰς προσπάθειας τοῦ διποίου ίδρυθη παρὰ τῷ πολυρρείᾳ 'Εθνική Οἰκονομίας, η Διεύθυνσις Τεχνικής 'Οργανώσεως 'Αλιείας.

Ὄτις δαστικὸς σκοπὸς ἐτέθη ἡ ἐπαναπλειούργια τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀλιείας, δοτίς εἰχε διακοπή ἀπὸ τοῦ ίχθυοιταλικού πολέμου καὶ ἡ ἐνίσχυση τῆς διατεχνῆς τοῦ διατεχνῆς τοῦ ιχθυοιταλικού πληθυσμοῦ, τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων καὶ ίδια τῆς πρωτεύουσης, ἥς περιθυσμὸς εἶχε διπλασισμοῦ ἐκ τῆς συρροῆς προσφύγων. Παράλληλοι ἐπιδιώκεις ἐτέθησαν: α) ἡ δργανώση τῆς μεταφορᾶς τῆς ίχθυοπαραγωγῆς ἐκ τῶν πηγῶν της εἰς τὰ κέντρα ταῦτα καὶ ίδια εἰς τὴν πρωτεύουσαν, β) ἡ ἐνίσχυσης διὰ πατούς δυνατού τρόπου τῆς ἄλιευτικῆς τάξεως καὶ γ) ἡ παρεμπόδιση τῆς ἀποστραγγίσεως τῆς ίχθυοπαραγωγῆς ἀπὸ τὰ στρατεύματα κατοκήσ.

Τὸ ἔργον τῆς Διεύθυνσεως Τεχνικής 'Οργανώσεως 'Αλιείας, παρὰ τὰς δυσχερίες ἀς συνήτησης, ποσά τὴν πολεμικὴν ἢντεμετάποτεν ἀπὸ τὰς ἀρχαὶ τῆς κατοχῆς, ἐπέτυχε νὰ ἀνακουφίση κατὰ τὰ ἔτη 1942 καὶ 1943 τὴν διστροφήν τοῦ πληθυσμοῦ.

Κατὰ τὴν περίοδον ἑκείην ἐνισχύθη σημαντικὰ ἡ συνεταιριστικὴ ὅργανωσις τῶν ἀλιείων (δπού ήτο δυνατόν) καὶ ἀπετελέσθει πρὸς τὸ παρελθόν, ξιαστα.

Ἡ ἀλιεία μεταξὺ τὴν ἀλιείας, ἡ ἀλιεία μας εἰς τὸν ίχθυοτροφεῖα, η ἀλιεία μας διέσπαστα τῆς θυντηριμένης. Τὰ 2/3 τῶν μηχανοκινήτων ἀλιευτικῶν της εἰχον ἀπολεσθῆ ἡ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν παραγωγικὴν των ἔργασισ. 'Εστερείτο δικτύων, νημάτων καὶ στοιχειωδῶν ἔφδων. 'Η πρώτη δοθεία ήλθεν ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δρεπανικῶν στρατευμάτων, Μ. Λ. μὲ δικτύων κλπ. ἔφδαις, ἔλαχιστα μὲν, ἀλλ' ἀρκετά διὰ νέο τεθύνων παλίν ἐν λειτουργίᾳ οἱ τροχοί τοῦ ιχθυοιταλικού μηχανισμού. 'Η πραγματικὴ δυμας δοθεία τεραστίας ἐκτάσεως, τὴν διποίαν πρώτην φοράν εἰδεν ή ἀλιεία μας, ήλθεν ἀπὸ τὴν οἰκονομία. 'Εκόμισεν αὐτὴ παντὸς ἔδους ἔφδαις, τῶν διποίων ή ἀξια, ἐκ 4.500.000 δολ-

λαρίων ή 38 περίπου δισεκατομμύριών δραχμών, υπερβαίνει την συνοική πραποδελτή άξιαν της αλιείας μας. Μεταξύ αυτῶν περιλαμβάνονται και 12 μεγάλα πλοία σκονικής βάλλασσης, τα οποία διετέθησαν εις άλιευτικούς συνεταρισμούς, έξαιρεσί ένως, όπερ διετέθη εἰς τὸ Ἀργινικὸν Ὑδροβιολογικὸν Ἰγνιτούπον της Ἐλλάδος, διὰ τὴν διενέργειαν ἐπιστημονικῶν κερύρων διὰ την αλιείαν, κατόπιν καταλλήλου εξοπλισμοῦ του σκάφους.

Τδ Ἐλληνικὸν "Υδροβιολογικὸν" Ἰνστι-
τούον. "Οπαν κατὰ τὰ ἐπὶ 1911-1914 ἑτηθσαν οἱ βά-
σεις τῆς ἀναδιογράψωσες τῆς ἀλιείας μας ἐδόθη πρωταρχι-
κὴ σημασία εἰς τὴν ὄργανωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέας τῆς
ἀλιείσσ. Ἀποκάν ἔνεκα διασφάλισαί τοῖς καθυστέρησι τοῦ
τομέας τούτου ὑπήρχεν ἀντίστοιχος πρὸς τὴν καταπλωσίαν τοῦ
κλαδοῦ. Μετὰ μακρῶν σταδιοδρομίαν τῆς, ὑπηρεσίας ἀλιείσσ,
αὕτη ἐστέρειτο ἐπιστημονικῶν ἔργαστηριν συγχρονισμένων
καὶ ἐμψύχου ἐπιστημονικοῦ, μίακον. "Υπὸ τῆς Διευθύνσεως Τε-
χνικῆς Ὅργανόσσεως "Ἀλιείσσ κατεβλήθη ἐντονος προστάθεια
αὐτῆς ὑπέρ τοῦ τομέας οὗτος, πλὴν ὅμως αἱ δυσχέρειαι τῆς
ἐμπλέουμ περιόδου - καὶ ἐστερικαὶ
ἀντιρρασίες νένετρεψαν τὴν προσπάτη
θειαὶ τούτην.

Τό κενόν ἀνέλαβε νά καλύψῃ ἡ Α-
σαδμία^{τη} Ἀθηνών μὲ την πρωτοβίων
τοῦ καθηγήσαντος τοῦ πανεπιστημίου
καὶ μέλους αὐτῆς Σπ. Δουτά καὶ ὄλ-
λων μελών της, ὃς καὶ καθηγήτων τοῦ
πανεπιστημίου. Διὰ τοῦ νόμου 469/
11.7.1945 ιδρύθη τὸ Ἑλληνικὸν Γ-
δροβιολογικὸν Ίνστιτούτον, δηπερ ὑπή-
κθη ὑπὸ τῆς δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουρ-
γείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Πα-
δείας. Αἱ πρώται δαπάναι ἐκαλύφθη-
σαν διὰ δωρεῶν τοῦ δῆμου Πειραιῶς,
τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Α-
γρυπτικῆς Τραπέζης καὶ Ιδιοτῶν.

Τό ινστιτούτον ἐστεγάσθη κατά τον αυγούστιον 1946, κατόπιν καταλλήλων μετασκευών, εἰς τὸ ἐν Πειραιώ μέγαρον Σκουλούδη καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ Σ. Δούτα.

Διὰ τὰς πρώτας ἐπιστημονικάς ερευνών διετέλει οὐπό τοῦ ὑπουργείου Επιτροπής Ναυτιλίας τὸ πετρελαιοκινητὸν σκάφος «Γλαύκων», καταληλώς διασκευασθὲν καὶ ἔξοπλισθὲν μὲ τὰ ὄλιγα διασωθέντα θαλασσογραφικά ὅργανα τῆς τέως θαλασσογραφικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς υδρογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ θαλασσικοῦ ναυτικοῦ. Διὰ τὰς πρώτας θαλασσογραφικάς ἔργας ατασ μετεκλήθη οὐπό τῆς ΟΥΝΠΡΑ δ. Γάλλος μετέβη.

Τὸ κεντρικὸν κτίριον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ ἐν στιτούτου εἰς Πειραιᾶ.

ύδροβιολογίας Μπελλόκ. Μετά έπειτα, ήτοι κατά Φεβρουαρίου 1947, παρέδόθη είς το 'Ελληνικὸν 'Υδροβιολογικὸν' Ινστιτούτον δ' ύδροβιολογικὸς σταθμὸς Ρόδου, τελείων συγχρονισμένος ἐπιστημονικὸς σταθμός, ίδρυθείς κατά τὴν Ἰταλίαν κατοχῆν τῆς Δωδεκανήσου, μὲ ένυδρείον καὶ λοιπὰ ἐπιστημονικὰ ὅργανα.

Τό "Ελληνικόν" Υδροβιολογίκόν" Ινστιτούτον ένισχυθέν μὲ
ν ἀπὸ τὰ 12 μεγάλα διαιτικά σκάφη, διτιανά ἐκμοισην ἢ
ΟΥΝΙΑΡΑ, τὸ "Οχάιο Στέπη", τὸ οποίον μετεκούσαθή εἰ-
δικώς εἰς πλοϊον ἐπιστημονικούς ερεύνων, ἐξπολισθεν μὲ τὰ
κατάλληλα ὕδατα καὶ λοιπάτα ἔγκατατάσεις.

Αι ἐπιδιώξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ "Υδροβιολογικοῦ" Ἰνστιτούτου είναι: 1) Νὰ κανείται πρώτη στάση κατόπιν τοῦ μνατού πληρεστόρας ρωγμῶν σεισμικής τύχης ή υδροβιολογικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἔπειτα ζουν τὴν δλείσιάν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, καὶ νὰ καθοδήγηση τὴν δλειτικήν τὰξιν, βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν διοικητικῶν στάσεων, εἰς τὴν δρατιώτεραν καὶ διποδοματικάέρας ἐκμετάλλευσιν τῆς θαλασσίας δλείσας. 2) Νὰ προσθῇ εἰς τὴν θεωρητικὴν καὶ έφορομασιέντην βιολογικὴν καὶ υδρολογικὴν ἑρευναν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, πρὸς συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων ἣντινα θὰ ἐπιτρέψουν τὸν ταχυτέραν ἀξιοποίησαν καὶ διλοικηρωτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων τῶν Ἑλληνικῶν θυελλοτρόφων θάλασσαν, τῶν λιμνῶν καὶ τῶν λιμνοθαλασσῶν. Διὰ τὸν τούμενο τοῦτον διαγράφονται δύο κλάδοι ἐργασίας: α) ἡ γεωλογικὴ καὶ ἐδαφοβιογικὴ ἑρευνα, ἡ ὁριθῆται μορφωμετρία, ἡ ἀναλυτικὴ ἑρευνα τῆς υδρολογίας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς συνθηκὰς παροχῆς, διαφρορῆς καὶ ἀποχετεύσεως τῶν θαλασσῶν τῶν λιμνῶν, ἡ ἔξτασις τῶν βιολογικῶν συμθηκῶν καὶ ἡ ἔξαρσιςθεσις τῆς ἐπιδράσεως τῶν συνθηκῶν ἐπὶ τοῦ ιχθυιμού τῶν θαλασσῶν καὶ ἀντιστρόφως· καὶ β) ὁ ἐμπλουτισμὸς τῶν λιμνῶν διὰ πλέον ἔξηγενειστέμενων ιχθύων καὶ ἡ ἔξαρσις τῶν ἀρχήστων, μετὰ προηγουμένην οπουδήποτε τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας τῶν ιχθύων γλυκέων θαλασσῶν καὶ τῆς ἀπόδοσεως αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐφασιογὴν τοῦ εὐρυτάτου προγράμματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου προβλέπεται ἡ ίδρυση ὑδροβιολογικῶν σταθμῶν: α) εἰς Θεσσαλονίκην διά τὸν διεθνέστατον τὸν βοσκόν και βορειοαστραπούκον Αιγαίου

καὶ τῶν λιμνῶν Θράκης καὶ Μακεδονίας, καὶ 6) εἰς Πλάτρας, διὰ τὴν ἐπένδυσιν τῶν σαλασσῶν περιοχῶν Δυτικῆς Στερεάς· Ἐλλάδας καὶ τῶν λιμνοθαλασσῶν καὶ λιμνῶν Δυτικῆς Στερεάς· Ἐλλάδας καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔγκαταστάσεων τοῦ ἐν Πειραιέι Ἑλληνικού Ὅδροβιολογικού Ἰνστιτούτου, τὸ ἐμπλουτισμὸν του μὲ δργανα, βιδίας καὶ ἀλλας βασικὰς ὁργανωτικὰς ὄντας, διεπέθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Βοηθείας δραχμαῖ 500 ἑκατομμύρια καὶ 50.000 δολλάρια, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ἡ περιστέρα οἰκονομικὴ ἐνίσχυσίς του, ἀντιστοίχως πρὸς τὴν πρόσδον τῶν ἔγκαταστών του.

Κατά τὰ έτη 1947—1948 ἔξετελέσθησαν τρεῖς θαλασσογραφικοί πλόδες, ἐν ᾧ πρώτον, ὑπὸ τοῦ Μπελλάκη εἰς τὸ νοτιοανατολικὸν Αἴγαον καὶ εἰς τὴν Δωδεκάνησον, οἱ δύο ἄλλοι ὑπὸ τοῦ Εὐλόγου οὐδροβιλούγου Κ. Λασκαρίδου εἰς τὴν Ιδίαν περιοχὴν καὶ εἰς τὸν Εύβοικὸν κόλπον, εἰς τὴν πε-

Digitized by srujanika@gmail.com

ριοκήν τῆς Σκιάθου, ὃς καὶ εἰς τὸν ἔσωτερικὸν Σαρωνικόν. Οἱ πλόδες οὐδοὶ είχον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὸν ἐμπλουτι-
σμὸν τοῦ ἐνθερέουσαν Ρόδου καὶ τὴν ἔρευναν τῆς διολογίας
καὶ τῆς ἀλίειας τῆς σαρδέλλας εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας.
Ἡ διὰ τὴν σαρδέλλαν ἔρευνα ἀποβλέπει ἀφ' ἐνὸς νὰ διοληπ-
τώσῃ τὸν κύκλον τῶν γύναιων τῆς ἐπιστολῆς ἀπό τοῦ ἰχθύος
τούτου ἐν τῷ Μεσογείῳ καὶ ἀφ' ἔτερου νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν
πλήρη διατήστωσιν τῶν στοχείων ἕκεινων, ἐκ τῶν ὅποιων
θὰ δηγούνται ἢ λατιεύσι τάξις εἰς πλέον ὀποδικηκή διάευσιν
τῆς ασπρέλλας εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας.

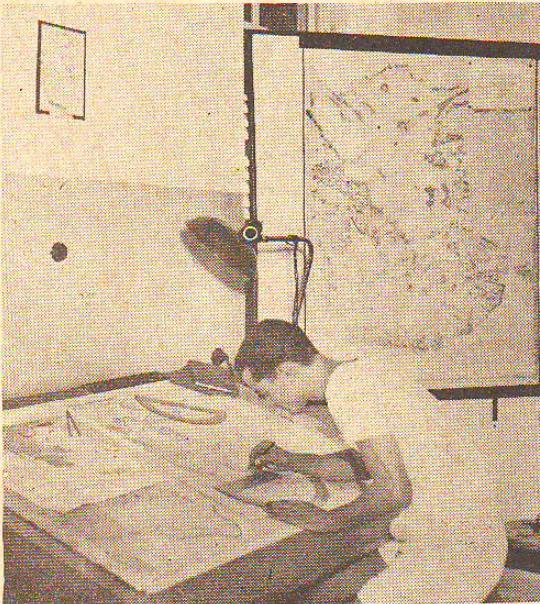
Παραλλήλως πρότε τὴν ὄργανωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως τῆς ἀλιείας μας ἀναμένεται, κατὰ κοινὴν προσδοκίαν, ἡ πλήρης ἀνασυγκρότηση τοῦ κλάδου εἰς δύος τοὺς τομεῖς αὐτοῦ. Εύτυχώς δὲ τεχνικὸς ἔξοπλισμός μὲ πολίσια καὶ μέσα ἀλιείας παρέχεται μὲ ἔντονον ἐπάρκειαν χάρις εἰς τὰ κομισθεῖτα εἰδὴ ὑπὸ τῆς ΟΥΝΠΡΑ καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ μέσα, ὅπια θὰ παράσχε συμπληρωματικῶς τὸ Σχέδιον Μάρσαλ κατὰ τὰ ἁμέδως ἐπόμενα ἔτη.

Απομένει διώρα και είς άλλος τομεύς, δυστις ἔχει μεγίστην ζωτικότητα διά τὴν ὀλίγειαν μας. Τὸ ἐμψυχὸν ὑλικὸν τῆς δόλείας μας. Οἱ φορεῖς τῆς ἐργασίας, εἰς τὴν παραγωγήν, τὴν συντήρησιν, μεταφορὰν, διάθεσιν καὶ κατεργασίαν (διομήχανικὴν καὶ βιοτεχνικὴν) τῶν προϊόντων ὀλίγειας μας. Χάρις εἰς τὴν δημιουργικὴν τῶν ικανότητας καὶ εἰς τοὺς μαθητὸν τον, ἔφθασεν καὶ οἱ λαζαίες μας ἀδόητος εἰς τὸ σημειρικὸν πεδίον. Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα δέν ἀρκοῦν διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τῆς ὀλίγειας μας, ή δόπια σὸδαν αναισιμῆ καὶ καθυπερημένη βιοτεχνία πρέπει νὰ ἔξελιχθῇ εἰς συγχρονισμένην, οἰκονομικῶς ἔυρωστον καὶ δημιουργικὴν διομήχανιαν,

Τό έμμυχον υπόκριτον, οι φορείς της δημιουργικής ένος της διευ-
εισική διοικητικής μας, υπέστησε εἰς άριθμόν, εἰς τεχνικήν
κατάρτισιν, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν τεχνικήν ἐξέδιξεν τοῦ κλα-
δού καθ' δλον τὸν κόσμον, εἰς ἐπικειμενικήν Ικανότηταν,
εἰς οικονομικήν κακεύην, εἰς οικονομικήν ἐπίγνωσιν καὶ εἰς κε-
φάλαια, τὰ δποῖα ἀποτελοῦν τὸ κίνητρον τοῦ μηχανισμοῦ
τῆς ἀλιείας μας.

ΕΛΛΑΣ

Τὸ «Ἐργαστήριον Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν. Εἰκός τοῦ «Ὕδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου» τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, διὸ ὅποιοι σκοπός εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν διὰ τὴν συλλογὴν στοιχείων, οὐαὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐπιδιωτικὴ ἢ ἀνάπτυξις τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς καὶ ἡ προστασία τῶν ἰχθυοπαθεμάτων τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, ἀναπτύσσει παραλλήλως δραστηριότητα πρὸς τὴν ιδίαν κατεύθυνσιν καὶ τὸ «Ἐργαστήριον Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν» τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὅποιον στεγάζεται εἰς τὸ παρά τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Πειραιῶς κτίριον τοῦ

Χαρτογράφησις τοῦ θαλασσίου βιθοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὕδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὕδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου. Τὸ ἐργαστήριον ὀλιευτικῶν ἔρευνῶν ὥργανωθή τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1948 διὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἔχοντων οἰκονομικὴν σημασίαν δάλων ὑδροβιῶν ὥργανων πρὸς ἐπιτεύξιν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ὀλιευμάτων καὶ τῆς καλυτέρας συντηρήσεως τῶν μέσων καὶ τῶν προϊόντων ἀλιείας. Τὸ ἐργαστήριον οὐτὸν ἔχει δισιδεχθῆ τὸν ἰδρυθεντα κατὰ τὸ 1914 «Θαλάσσιον Ὅδροβιολογικόν Σταθμόν», δότις εἶχε λειτουργήσεις ὑπὸ τὴν διαδικασίην διεύθυνσιν τῶν Ντ. Βιντσικούρα, Π. Παναγιωτοπούλουλου, Γ. Ἀθανασοπούλου καὶ Ν. Σεπέρησα. Αἱ τοῦ πρώτου ἔτος ἐργασίαι τοῦ ἐργαστηρίου ὀλιευτικῶν ἔρευνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Χ. Σερμπέτη ἔξετάθησαν ικανοποιητικῶς τόσον εἰς τὸν ὑδροβιολογικὸν τομέα, ὃν καὶ εἰς τὸν οἰκονομοτεχνικὸν καὶ τὸν στατιστικὸν τοιούτον. Κατὰ τὸ 1948 πρήστεις μελέτη διλοήρησον τὸν διοικογνώμονον κύκλου τῶν ὀλιευμάτων ἰχθύων τοῦ Σερβικοῦ κόπτου, ἡ ἔρευνα τῶν ἔχροις μεθόδων δλίσεως (παστώματος) διὰ πειραματισμῶν συντηρήσεως ἰχθύων, ἡ συγκέντρωσις στοιχείων ἐκ δισφόρων ὀλιευτικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος δι' οἰκονομοτεχνικᾶς ἔρευνας, ἡ παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν ἰχθυαγορῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῆς παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν ἰχθυαγορῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῆς παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν στατιστικῶν στοιχείων τῆς ἀλιευτικῆς κινήσεως δῆλης τῆς Ἑλλάδος, τὰ δότια ἀνακοινώνυτα διατίθενται δυνατήτερα διαδικούμενον ὑπό τῆς διεύθυνσεως ἀλιείας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. .

«Ἡ ἵχθυο παραγγελία τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς ἐντέλεωντα τῶν ὄμριδων ὑπέρτειλαν συνεργάφησαν κατὰ τὸ 1948 κατόπιν ἐντολῆς τῆς Οὐνερα εἰδικὴ μελέτη περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀλιείας, ὑπὸ τοῦ Γάλλου ὑδροβιολόγου Γκ. Μπελλόκ. Διὰ τὸν ίδιον σκοπὸν ἐτοιμάζεται ἡδη κατὰ τούλιον τοῦ 1950 ἡ ἐκδοσίς παρομίου ἔργου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμού διὰ τῆς συνεργασίας εἰδικῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων. Πολύτιμα σχετικά στοιχεῖα ἔχει δημοσιεύσει τὸ ὑπουργείον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ κατά τὸ 1949 ἐκδοθὲν «Δελτίον Ἐργαστηρίου Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν», εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίθεται ἡ κινήσης τῆς Ἑλληνικῆς ἀλιείας καὶ ἐνδιαφέρουσα ἐπιστημονικὰ μελέται περὶ τῶν δυνατοτήτων ἐξελίξεως τῆς ἀλιευτικῆς προσπαθείας εἰς τὴν χώραν μας.

Τὸ 1949 ἡ ἐπηργασία ἰχθυοπαραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνήλθεν εἰς 38.000 τόνους, ἐναντὶ 33.600 τοῦ 1948 καὶ 25.000 τοῦ 1938.

Κατὰ τὸν ὑδροβιολόγον Χρ. Δ. Σερμπέτην ἡ ὀλιευτικὴ παραγωγὴ τοῦ 1947 ἀνήλθεν εἰς τὰ 90 τοῖς ἑκατόν τῆς πρὸ-

Η ΑΛΙΕΙΑ

τοῦ 1940. Συμφώνως πρὸς τὰς πληρόφορίας τοῦ ίδιου ἡ διλιευτικὴ παραγωγὴ τοῦ 1948 ὑπολογίζομενη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλιευτικῶν σκαφῶν ἐκάστης περιοχῆς ἔχει ὡς ἔξης :

Ἀλιευτικὸς στόλος		Ἀλιεύ μίατα 1948:
1.	Περιοχῆς Πειραιῶς	7.360 τόνοι
2.	» Κεντρ. καὶ Δ. Μακεδονίας	6.065 »
3.	» Χαλκίδος	4.675 »
4.	» Βόλου	2.710 »
5.	Πατρών	2.290 »
6.	» Μυτιλήνης	1.865 »
7.	» Καστράς	1.745 »
8.	» Κρήτης	1.265 »
9.	» Χίου	1.220 »
10.	» Σάμου	1.025 »
11.	» Κυκλαδῶν	840 »
12.	» Πορθέζης	760 »
13.	» Καλασμῶν	530 »
14.	» Αλεξανδρούπολεως	450 »
15.	» Κερκύρας	400 »
16.	» Δωδεκανήσου	400 »

Πρόεπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐναντὶ ἐκάστης περιοχῆς ἀναγράφομενον πρόσθιον ὀλιεύματος τοῦ ὀλιευτικοῦ στόλου ἐκάστης ἐξ αὐτῶν δὲν σημαίνει ὅτι ἡλιώθι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν περιοχὴν ταῦτη. Σημαίνει ἀπλῶς ὅτι τὸ ποσόν τοῦ ὀλιεύματος είναι τὸ πριόνι τῆς ἐργασίας τῶν νηπολογημένων εἰς τὴν πεσούχην ὀλιευτικῶν πλοίων, τὰ δότια ὀλιεύουσαν κατὰ καίρους εἰς διαφόρους περιοχας. Κατὰ ταῦτα τὰ ἐναντὶ ἐκάστης περιοχῆς ποσὸν ὀλιευμάτων είναι τελείως διάφορα ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὑδάτων τῆς περιοχῆς.

Κατὰ τὸ στατιστικὸ δεδομένο τοῦ 1938, ἡ σύνθεσις τῶν ὀλιευμάτων διακλήρου τῆς Ἑλλάδος είναι : 1) Σαρδέλλα, Φρίσσα 25.73 τοῖς ἑκατόν, 2) Μαρίδα, ταύρουλα 13 τοῖς ἑκατόν, 3) Γάδροι, χαψία 9,35 τοῖς ἑκατόν, 4) Μπαρμπούνια 66,35 τοῖς ἑκατόν, 5) Γότες 5,33 τοῖς ἑκατόν, 6) Διάφορα 39,25 τοῖς ἑκατόν.

Κατὰ τὸ 1948 κατόπιν ἐπεξεργαστίας τῶν ὀλιευμάτων τῆς Θεσσαλονίκης ἡ κατὰ εἰδὴ ἀναλογία αὐτῶν ὡρισθεῖσα ἔξης :

1) Σαρδέλλα 40,15 τοῖς ἑκατόν. 2) Σαυρίδια 10,37 τοῖς ἑκατόν. 3) Γαύροις 9,17 τοῖς ἑκατόν. 4) Σουπίές, καλαμάρια, μοσκιοί, χταπόδια, θράματα 5,75 τοῖς ἑκατόν. 5) Κέφαλοι 4,20 τοῖς ἑκατόν. 6) Μπαρμπούνια 4,06 τοῖς ἑκατόν, 7) Βακαλάοις 3,27 τοῖς ἑκατόν. 8) Σελάχια 2,34 τοῖς ἑκατόν. 9) Τόνοι 1,75 τοῖς ἑκατόν. 10) Πλασμίδες 1,58 τοῖς ἑκατόν. 11) Γότες 1,12 τοῖς ἑκατόν. 12) Γλάσσες 1,04 τοῖς ἑκατόν.

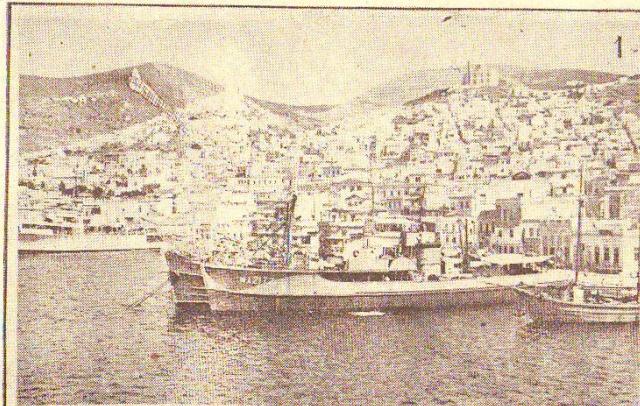
Εἰς κιλὸν ἡ σύνθεσις τῶν ὀλιευμάτων Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 1948 ἦταν : Σαρδέλλα 1.743.096, Σαυρίδια 436.904, Γαύροι 387.364, Κεφαλόποδα (σουπίές, καλαμάρια κλπ.) 243.993, Κέφαλοι 177.320, Μπαρμπούνια 171.610, Βακαλάοις 138.811, Σελάχια 92.602, Τόνοι 75.546, Παλαιμάδες 67.271, Γότες 47.296, Γλάσσες 44.175, Λαυράκια 36.069, Σκυλόφραγμα 35.322, Γρίπες 26.882, Λούτσι 22.566, Γοφάρια 21.172, Ταΐτοπορες 19.755, Κολιοί 13.622 καὶ διάφορα 543.948.

Ἄλλασσητικῶν οἱ συνηθέστεροι κατανατῶντες εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ θεσσαλικοῦ αἰγαίου πελαγίου ἀνδρικοὶ καὶ μεταναστευτικοὶ ιχθύες είναι : φερίνα, γολιός, γλώσσα, γόπα, γοφόρι, γύλος, δράκαινα, κέφαλος, κοπάνη, κωδίος, λαθράκι, λούτσος, λυθίνι μαγιτστικό, μελανούρη, μουσγγόι, μουδιάστρος, μπακαλίαρος, παταρμπούνι, μουρμύρα, μυλοκόπι, ξιφίς, παλαίδα, πέρκα, ρίνα, ροφός, σαλιάρα, σαργός, σαρδέλλα, σαυρίδι, σελάχη, σκορπίδις, σκουμπρί, σκυλόσαρο, σμέρινα, σπάρος, συμαργίδα, ταΐτούρα, φαγγύρι, χάνος, χαψί, χέλι καὶ χελιδονόφραγμα.

Ἡ κατὰ τὸ 1949 καὶ τὸ 1948 ἐπηργία κατανάλωσις ὀλιευμάτων εἰς μερικὰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἐμφανίεται ἐκ τοῦ παρατιθέμενου πίνακος :

Καταναλωθέντα ἀλιεύ ματα εἰς την κιλα. Ετος 1949 Ετος 1948

Αθηναίαι	4.646.449
Πειραιεύς	1.906.742
Θεσσαλονίκη	4.345.324
Πάτραι	1.650.000
Βόλος	834.000
Ηοάκλειον	160.000
Χαλκίς	583.125
Λάρισα	320.000
Καλαμάται	170.000
Καλάμαι	325.000
Αρτα	108.000
Πρέσεζα	92.000
Κόρινθος	83.000
Αλεξανδρούπολις	312.000
Φιλιατρά	6.500
Ιωάννινα	218.300
Καλαμάται	130.000
Χίος	238.600
Αίγανες	384.500
Αίκατερίνη	318.000
Τρίκαλα	242.000
Ερμούπολις	44.900

1.

2.

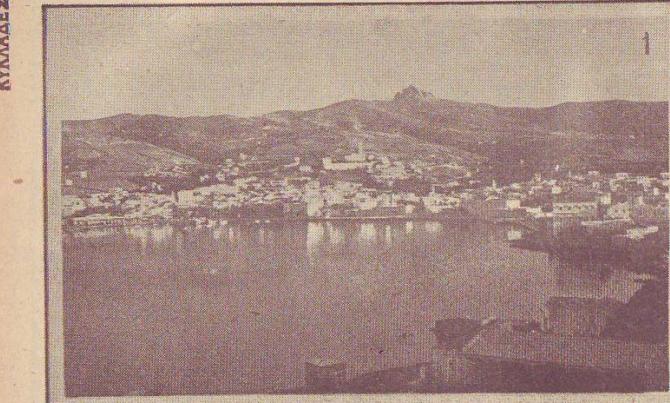

3.

4.

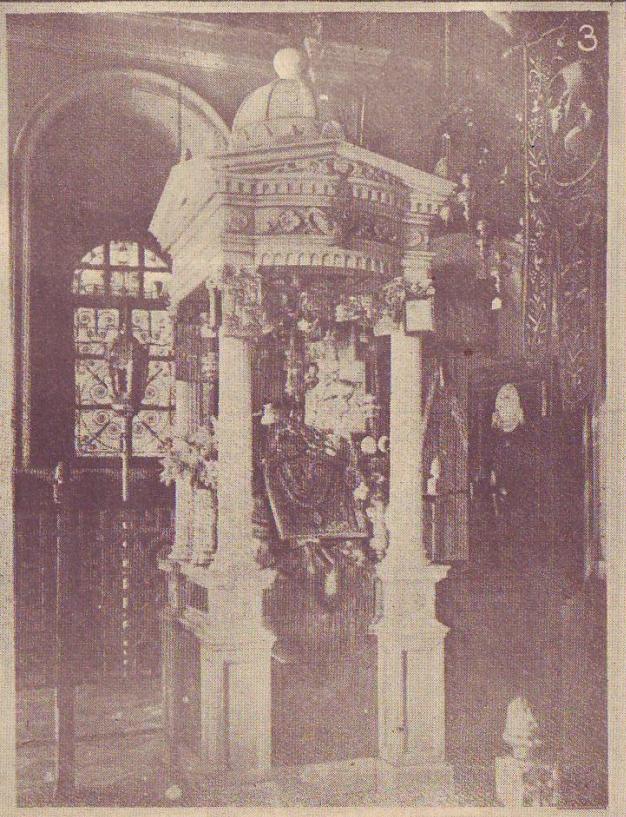
Σύρος: 1. Αποφίς τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς Ερμουπόλεως ἀπὸ τὸν λιμένα. 2. Γρανικὴ ἁποφίς τῆς Ερμουπόλεως. 3. Τὸ Δημάρχεῖο. 4. Ἡ ὁδὸς Ερμοῦ τῆς Ερμουπόλεως

1

2

3

Τήμος ή 1. "Απολλίς της πόλεως καὶ τοῦ λιμένος. 2. Ἡ πρόσφατις τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. 3. Ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας.

ΕΛΛΑΣ

Ο πόλεμος 1940—1941 καὶ η τετραετής εχθρική κατοχὴ εμείωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀλιευτικῶν σκαφῶν κατά 25 τοῖς ἑκατόν. Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας μετά τὴν λῆξιν τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου ἡ διὰ σύναμπτιδος παράνομος ἀλιεία ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος τρόπος συλλήψεως Ἰχθύων. Τὸ 1945 συνετάχθησαν ὑπὸ τὸν ἀρμοδίων πίνακες τῶν πάστος φύσεως δυναγκαῖων ἀλιευτικῶν ἔσοδιν, τὸ δόποια παρηγγέλθησαν μετρῶν τῆς Οὔνυμα. Αἱ παραγγελίαι δὲν ἐπραγματοποίηθησαν ἐξ ὀλοκλήρου. Ἀφιχθόσαν δὲ μέχρι τοῦ 1947 σὶ ἔης ποστέτες: Δίκτυα ἔτοιμα 16.650 κιλά, σκάφη ἀλιευτικὰ 12, ἐν σκάφος ἀλιευτικῶν ἔρευνών, 269 μηχαναὶ, 9 αὐτοκινήτα ψυγεῖα, 10 ψυγεῖα ἐπρά, ἄγγιστρα 17.166 κιλά, σχοινία 560.000 κιλά, συρματόσχικον 282.500 κιλά, πίσσα-κατράμι 171.700 κιλά, στουπὶ 78.100 κιλά, χρώματα 419.300 κιλά, κάνανδις ἀκατέργαστος 628.000 κιλά, νῆματα διαισθακέρᾳ 373.950 κιλά, νῆματα λινᾶ 33.800 κιλά, λοιπὰ ἐφόδιο 278.600 κιλά. Διὰ τὸν γενουμένων δισονομῶν καὶ τὸν δίπλου τὸν Ἑλλήνων ἀλιεύων ἡ Ἐλλὰς εὑρέθη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1947 εἰς τὴν τούλαχιστον ἴστην μὲ τὴν πρὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου ἀπὸ ἀπόμενων ἀλιευτικῶν στόλου. Οὔτων, οὐδὲν κατὰ τὸ 1947 τὰ προσκομισθέντα πουσὶ ἐντοπίων ἀλιευμάτων εἰς τὰς τρεῖς ἀπὸ τὰς κυριώτερas ἀγορὰς τῆς Ἑλλάδος ήσαν:

Ἀθήναι	4.880.000	κιλά
Πειραιὲς	1.379.815	>
Θεσσαλονίκη	3.250.000	>

Ἡ διάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀλιείας ἐπεδιώχθη κατὰ κύριον λόγον: α) Μὲ τὴν μηχανοκίνησιν τῶν σκαφῶν τῆς μικρᾶς ἀλιείας καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν μὲ ὄφθοντα καὶ ποικίλα μέσα ἀλιεύας. Διὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπιδίωκεται ἡ ἀπέκτασις τῆς δυούσεως τῆς μικρᾶς ἀλιεύας διὰ τῆς τακτικῆς ἐμπορικούς στόλου τῆς Ἑλλήνων τῆς παραγωγικῆς ἀπασχόλησις τῶν ἀλιεύων μας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους μὲ τὸ κατάλληλον ἐργαλεῖον δι' ἐκάστην ἐποχήν. β) Μὲ τὴν αὐξησιν τῆς χωρητικότητος τῶν σκαφῶν τῆς μέσης ἀλιεύας, τὴν αὔξησιν τῆς ἵπποδυνάμεως τῶν μηχανῶν αὐτῶν καὶ τὸν σύγχρονον ἐφοδιασμὸν τῶν μεταλλικῶν μέσων, εἰς τρόπουν διστέτε ἡ ἀκτὴ τῆς δράσεως τῶν καὶ ὁ χρόνος τῆς παραγωγικῆς τῶν ἐργασίας νὰ αύξηθούν. Πρὸ τοῦ 1940 αἱ ἀπέρανται τῶν Ἑλληνικῶν ἀλιευτικῶν σκαφῶν περιωρίζοντο εἰς 150—170 τὸ ἔτος. Κατὰ τὸ 1948 ἐπεδιώχθη ἡ μηχανοκίνησις τῶν σκαφῶν τῆς μικρᾶς ἀλιεύας εἰς τὰ 15 τοῖς ἑκατόν τοῦ συνόλου τῶν ἀλιευτικῶν λεμβῶν θαλάσσης.

* Ὁ ἀλιευτικὸς στόλος κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1947 ἦτο:

Μηχανότραπες	250
Γρί—γρι	250
Σκάφη μικρᾶς ἀλιεύας	5.000
Λέμβοι λιμνῶν καὶ ἰχθυστροφείων	800
Σκάφαινδρα σπούγαλειας	100

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1949 ὁ ἀλιευτικὸς στόλος τῆς Ἑλλάδος εἶχε τὴν ἔηση σύνθεσιν:

Μηχανότραπες	268
Γρί—γρι	279
Τράπες μικρᾶς ἀλιεύας	975
Γρίποι	»	326
Δίκτυα	»	3518
Παραγάδια	»	2031
Διάφορα	281

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1949 ἡ συνθήστερα ἵπποδυνάμεως τῶν μηχανῶν γρί—γρι ἦτο 11—25 ἵππων καὶ τῶν μηχανῶν μηχανότραπες 41—60 ἵππων, εἶχον δέ:

Μηχανὰς	61—80	ἵππων	35 σκῆπτρο
»	81—100	»	29 »
»	101—150	»	20 »
»	151—200	»	12 »
καὶ οὕτω τῶν	200	»	4 »

Διθέντος διὰ μηχανότραπες μὲ μηχανὴν κάτω τῶν 60 ἵππων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀλιεύσῃ εἰς τὴν μεγαλύτερα τῶν 200

μέτοπων, ἐνδιὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐκταθῶνται εἰς τὴν μεγαλύτερα συμπεραίνεται διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μηχανότραπα ἐπιδέχεται ἀκόμη μεγάλην δελτίωσιν.

Οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν ἀλιείαν
ἐν τῷ Ἐλλάδος.

Ἄλγη τῆς διᾶς τὴν διποίαν ἀπέκτησε κατὰ τὴν κατοχὴν τὸ πασποτικός ἀλιεύματα διὰ τὴν συντήρησιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν πειραιῶν πληθυσμού τῆς χώρας, ἐστρόφησαν τόπες πρὸς τὴν ἀλιείαν πολλοί, ἔξιν ἀλιεῖστε πρὸς τὸ ἀλιευτικὸν ἐπάγγελμα. Ἐνεκα τούτῳ μὴ ὑπαρχούσης νεωτέρες ἀπὸ τοῦ 1940 ἀπογράφονται τὸν πληθυσμὸν διπολογίσμος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐλλήνων ἀλιεύων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀλιευτικῶν Ἐργανῶν ἐπὶ τῇ δισεπτέτη τῶν ἀποδεδειγμένως ἐργασθέντων κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1948 ἀλιευτικῶν σκαφῶν. Εἰς τὸν παραπλευμονικὸν πίνακα σὶ σημειώμεναι περιφέρειαι εἶναι εὐρύταται, περιλαμβάνουν δὲ δχι μόνον τοὺς ἀλιεῖστε θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν ἐσωτερικῶν ὄρεώντων.

*Αριθμὸς
ἀλιεύων

1. Κεντρικὴ καὶ Δυτικὴ Μακεδονία	4.500
2. Πειραιὴ Πειραιῶν	5.000
3. Χαλκίδος	2.500
4. Βόλου	2.000
5. Πατρών	2.000
6. Μυτιλήνης	1.700
7. Κυκλαδῶν	1.500
8. Πρεβέζης	1.100
9. Καβάλας	1.000
10. Χίου	900
11. Κρήτης	800
12. Καλαμῶν	800
13. Σάμου	750
14. Κέρκυρας	700
15. Δωδεκανήσου	700
16. Αλεξανδρούπολεως	650

*Η ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος δργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀλιείας προπτέρετε τὴν ὑπαρξίην πυκνού δικτύου ἀριθμοῦ ὀργανωμένων ἀλιευτικῶν συνεταιρισμῶν. Εἰς τὸν ἀλιευτικὸν κόσμον τῆς χώρας μας νὰ συνεταιριστῇ ἓδεσσανθίσθη μὲ καθολικούς συνηγρίσεις πρὸς τοὺς γεωργούς. Ο ποδῶς ἀλιευτικὸς συνεταιρισμὸς ιδρύθη τὸ 1923 εἰς τὴν λίμνην τῶν Ἰωαννίων. Εἰς τὰ ἐπίσημα ἀρχεῖα φαίνεται διὰ τὸ 1931 ὑπῆρχε μόνον ἀλιευτικὸς συνεταιρισμὸς εἰς τὴν Ἐλλάδα. Κατὰ τὸ 1940 οἱ ἀλιευτικοὶ συνεταιρισμοὶ εἰχον φθάσει τοὺς 37. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ συνεταιριστικὴ δργάνωσις εἰς τὴν ἀλιείαν λαμβάνει τοχὺν ρυθμού. Τὸ 1945 ιδρύουσται 24 νέοι ἀλιευτικοὶ συνεταιρισμοί, τὸ 1946, 37 τὸ 1947 καὶ 6 τὸ 1948. Εἰς λειτουργία τοῦ προγράμματος συνεταιρισμοὶ κατὰ τὸ 1949 ὑπῆρχον:

Μικρᾶς ἀλιεύας: 1 εἰς τὴν Θράκην, 26 εἰς τὴν Μακεδονίαν, 9 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα καὶ Ἡπειρον, 13 εἰς τὴν Ανατολικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα, Θεσσαλίαν καὶ Εύβοιαν, 9 εἰς τὴν Πελοπόννησον, 5 εἰς τὰς Ιονίους νήσους, 12 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αιγαίου, 3 εἰς τὴν Κρήτην καὶ 1 εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

Μέσης ἀλιεύας: 1 εἰς τὴν Θράκην, 6 εἰς τὴν Μακεδονίαν, 1 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα καὶ Ἡπειρον, 10 εἰς τὴν Ανατολικὴν Στερεάν, Ελλάδα, Θεσσαλίαν καὶ Εύβοιαν, 3 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αιγαίου, 1 εἰς τὴν Κρήτην καὶ 2 εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

Σπουγγαλίες: 1 εἰς τὴν Πελοπόννησον, 2 εἰς τὴν Ανατολικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα, Θεσσαλίαν καὶ Εύβοιαν, 3 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα, Θεσσαλίαν καὶ Εύβοιαν καὶ 3 εἰς τὴν Αιγαίου Στερεάν.

Λιμνῶν: 1 εἰς τὴν Θράκην, 9 εἰς τὴν Μακεδονίαν, 3 εἰς τὴν Αιγαίου Στερεάν, Ἐλλάδα, Θεσσαλίαν καὶ Εύβοιαν καὶ 3 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν.

Ιχθυοτροφείων: 1 εἰς τὴν Θράκην, 1 εἰς τὴν Μακεδονίαν, 3 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα καὶ Ἡπειρον.

3 εἰς τὴν Δυτικὴν Στερεάν, Ἐλλάδα καὶ 6 εἰς

Ο ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Πειριοχή:	Μηχανότραπες	Γρί—γρι	Τράπες	Γρίποι	Δίκτυα	Παραγάδια	Διάφορα
1. Πειραιὲς	71	72	283	57	720	406	56
2. Μακεδονία	36	64	70	89	641	341	100
3. Χαλκίδος	32	39	63	19	209	141	37
4. Πάτραι	15	26	123	22	100	102	9
5. Βόλου	31	14	42	30	341	133	—
6. Μυτιλήνη	15	12	39	18	285	170	—
7. Καβάλα	9	25	17	20	75	32	—
8. Κρήτη	13	9	19	5	68	92	—
9. Χίος	15	7	51	—	83	51	—
10. Πρεβέζη	—	3	32	—	369	88	—
11. Αλεξανδρούπολεως	2	—	—	18	145	58	—
12. Καλαμῶν	2	4	39	—	46	134	61
13. Σάμου	17	—	35	19	103	50	—
14. Κυκλαδῶν	6	2	88	5	196	98	—
15. Κέρκυρα	3	2	43	12	37	58	18
16. Δωδεκανήσου	1	—	31	12	100	83	—

τὴν Πελοπόννησον. Ἐπίσης θάρσουει καὶ μία Ἑνωσις ἀλι-
ευτικῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

‘Η ‘Ελληνική Βιομηχανία προτίθεται
& λιγίσ.

Μέγα μέρος των πλευραϊκών πόλεων Ιχθύων συντηρεῖται υποικιακής. Συντηρείται πρός τούτο κυρίως ή δι' έλαστος συντήρησης (άλιπτσα) τῆς σαρδελλας καὶ τοῦ γάδρου ἐντὸς λευκοστιθρῶν δοχείων τῶν 6 καὶ τῶν 12 κιλῶν ἢ καὶ ἐντὸς βαρελίων. Τὸ καρπίνισμα καὶ ή ξύρασίς ἀσκεῖται εἰς μικράν κλίμακας ὑπὸ εἰδικῶν ἐργαστηρίων, συντηρεῖται δὲ μόνον εἰς τὰ χέλια καὶ τοὺς κεφάλους. «Ομίοις, ή λεγούμενη, κονσερβοποιησης ψαριών ἀσκεῖται εἰς μικράν κλίμακα. Κατὰ τὰς ἄρχας τοῦ 1949 η βιομηχανία ἀπίστασης ἀπόσχει 85 ἐγκαταστάσεις παστώματος Ιχθύων, διεκοπήσμένας εἰς τὰ διάφορα σημεία τῆς χώρας, όπου τὰ ἔνδισφερόντα τὴν βιομηχανίαν εἴσονται ψαριών, αἱλίευνοτα κατὰ μεγάλα ποσότητα. Αλι οπουδάσιοτεροί τῶν ἔγκαταστάσεων αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς Θεσσαλονίκην, Μυτιλήνην, Εὔβοιαν, Λήμνον καὶ Πάτρας. Κατά τὸ Δελτίον τοῦ Ἐργαστηρίου Αλιευτικών Ἐρευνών ἡ παραγωγὴ ἀπίστασην τοῦ 1948 ὑπέλογισθη εἰς 2.500 τόνους χωρίς εἰς τὴν ποσότητα ταύπιν νὰ περιληφθοῦν αἱ ἐκ τοῦ ἐντερικού σίτασθεῖσαι ποσότητες νηπιών Ιχθύων καὶ ἀλισθεῖσαι ἐν Ἐλλάδι.

"Η πασογυνή άλιπάστων κατά τὸ 1948 δὲν ἐκρίθη ἐπαρκής διότι η διοικησία δὲν ήδη τὴν νὰ ἀποφέρῃ ὅληκαρην τὸ πλέοντα σασοδελλῶν καὶ γάρων Τὸν Ἀύγουστον τοῦ 1948 ἀφέτη ποσότης ἀλιευμάτων κατεστόφη ὡς ἄξιατος καὶ πολλὰ ἀλιευτικὰ σκάφη ἀνέστειλαν τὰς ἐργασίας. Πολλάκις ἡ σχετικὴ ἀφθονία ἐντοπίσαντας ἀλιευμάτων ἐπιφέρει δυσταύλογον πρόσ τὰ λοιπὰ τροφίμα πτώσιν τῶν τιμῶν τῶν ἵχθων εἰς βάρος τῆς ἀλιευτικῆς ἐπικυρήσεως. Εἰναι σύνθης φαινούμενον εἰς τὰς ἵχθυαγορᾶς μας ἡ πώλησης τῶν ἀλιευμάτων εἰς τιμὰς κατωτέρως τῆς διατιμῆσεως. "Η τελικὴ ὄμως καταστροφὴ καὶ ἀπόρριψις ἀλιευμάτων δὲν ἀποφεύγεται. Τὸ 1948 κατεστόφησαν ἐξ ἀποσυνθέσεως εἰς τὰς Αθήνας 23.466 κιλὰ ἵχθων.

"Η ποσδήτη τών καταστροφέντων και άπορριφθέντων άλιευμάνων κατά τό 1947 είς τας Άγκυρας καὶ τὸν Πειραιὰ εἶχεν ἀνέλθει εἰς 30.951 ὕδατα, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐπιστημόνας ἀριθμούς, οἱ ὄποιοι εἶναι πολὺ κατώτεροι τῶν πραγματικῶν. Ή αὖτις ὑπέρεστι πρὸς πρόληψιν ποιούτων Λημνῶν προβλέπει τὴν ὁργάνωσιν δικτύου ἰχθυστοκαλῶν συγχρονισμένων ἰχθυσυγρῶν χονδρικῆς πωλήσεως ἀνὰ τὴν χώραν, οἱ ὄποιαι θεῖαι εἶναι ὅφειδοςμενάι μὲν μεταφορᾶς—ψυγέναι καὶ θάλασσοπονῶν εἰς τὴν ἀσφαλή καὶ ταχεῖαν μεταφορὰν τῶν ἀλιευμάτων εἰς τὴν κατανάλωσιν. Αἱ ἰχθυστοκαλαι αὐταὶ μὲν εἶναι νέαταν νάεταινον ρυθμικῶν εἰς ἔποχας ἀφθονίας ἀλιευμάτων διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μεσῶν διοικητικοποιήσεως τῶν ἀλιευμάτων. Διὰ τῆς παραλίων ὑποβοηθίσεως καὶ ἀναπτυξεως τῆς ἐλληνικῆς διομηνίας διληπάστων καὶ κονσερβῶν ἰχθύων πιστεύεται διτή ἡ Ἑλλάς θά καταστὰ αὐτάρκης εἰς ἀλιεύματα καὶ οἱ εἰσαγωγαὶ θά περιορισθῶν εἰς τὸν βασικόν καὶ τὴν ρέγγαν.

"Ἐν τῷ μετασύνῳ δὲ Διεύθυνσις Ἀλιείας ἀποδέπτει εἰς τὴν ρύμισιν τῶν εἰσαγωγῶν νωπῶν ἰχθύων, ποσδικῶν καὶ χρονικῶς, διὰ νάν τοι συμπίπτει ἡ φένεις ἀλιευμάτων ἐκ τοῦ ἔξωτερού μὲ τὴν ἔποκην ἀφθονού ἐντοπίου παραγωγῆς.

Αἱ εἰσαγωγαὶ ἡχούων ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ.

‘Η ἔγχωσία ἀλιευτική παραγωγὴ δύντιστοιχόμεσσα κατὰ τὸν διευθυντὸν τοῦ Ἑργαστηρίου ‘Αλιευτικῶν Ερευνῶν Χρ. Σεούπεπτον εἰς 4,5 κιλὰ κατὰ κάστοικον, δὲν καλύπτει τας καταναλώτικας ἀνάγκας τῆς χώρας. ‘Ετοι τῆς ἐλλείψεως δὲ ἀσφαλῶν μέσων μεταφορᾶς διλειμμάσταν, τὰ δησιαὶ εἶναι λι- σμ ἑπτοῦθη εἰς τὴν υπόληπτὴν σχετικὴν θερμοκρασίαν τῆς Ἐλλάδος, δημιουργεῖται πρόσθετος στίχος, ἢ ὁποῖας ἐπιτείνει την ἔκ τῆς ἀνεπαρκείας ἀνωμαλίαν εἰς τὴν διασυνή πλην ἀλιευ- τικῶν προϊόντων. Εἰς τὸ ἑστατερικὸν τῆς χώρας ὑπάρχει δι- αρκὴς ἐλλείψις ἀλιευμάτων. ‘Η παραγωγὴ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν ἀλάχιστο ἐπιτρέπεται τὴν κατάστασιν αὐτῆν. Εἰς τοῦ λόγου τούτου ὑφίστανται ἐν ‘Ἐλλάδι’ ή δύσκη εἰσαγωγῆς ἀλιευτικῶν προϊόντων μὴ νωπῶν, συντηρημένων δὲ κατα- τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν διά συνήθων μεταφορικῶν μέσων μεταφορᾶν εἰς τὸ ἑστατερικὸν τῆς χώρας καὶ προσωρινὴν ἀ- ποθήκευσιν διὰ τὴν βαθμαίσαν διάθεσιν εἰς τὰς ἄγοράς. ‘Η ἀνάγκη αὐτῆς ἀντιμετωπίζεται κυρίως μὲ τὴν εἰσαγωγὴν βα- καλαρίου ἐπεξειργασμένου διὰ λατος, καὶ ἀλλων ἀλιευτικῶν προϊόντων, ὡς ψεργών, τοιραιμά κ.ά. ‘Αρ’ ἔτεροι σὺν ἀπότο- μοι κατὰ μήνα σύζεωσις τῆς ἔγχωρίου ἰχθυοπαραγωγῆς δημιουργούν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ παραλία καταναλωτικά κέντρα περιοδικὰ διοικουμέναις ἐπαρκεῖσας καὶ ἐλλείψεως διλειμμά- των, μὲ ποτεζέσια τὴν διστάθεσιν τῶν τιμῶν εἰς βάρος καὶ τῆς ἀλιείσας καὶ τῆς καταναλώσεως.

της αλίεισας και της κατανάλωσης.
Αἱ κατὰ τὸ 1942 πραγματοποιηθεῖσαι εἰσαγωγαὶ ἀλιευμάτων ἐν συγκρίσει μὲ τὰς εἰσαγωγὰς τοῦ 1938 παρουσιάζονται πολὺ ηὔπεμψαν. Ἡ ποσότης τῆς εἰσαγθείσης ρέγυας ήτο κατὰ 350 ποις ἑκατὸν διωτέρω τῆς τοῦ 1938, τῶν δισέδρων μὴν νωπῶν ἱκένων 30 περίπου φοράς μεγαλύτερα τῆς ποδὸς δεκαετίας καὶ ἡ ποσότης ταρασμᾶ 4 φοράς διωτέρει. Τὰ εἰσαγθέντα εἶδον ήσσαν:

Εισαγωγείς	1938	1948
έκ του έξωπορικού		
Ιγνήσεις νωποί	5.421.637 κιλά	2.522.645 κιλά
Ρέγγες	2.282.357 »	8.755.479 »
Βακαλάος	12.789.988 »	12.766.060 »
Διάφοροι μη νωποί	329.327 »	10.631.726 »
Χαρδιάρι	345.022 »	1.471.661 »
Κατά τη 1948 σε εισαγωγές από σφραγίδες νωπών υγρών		

Κατά το 1948 αι ιστορίες ποσοτήτων ήχων συνθέτησαν:
 2.275.047 κιλά έκ Τουρκίας, 99.053 κιλά έκ Μασσα-
 κου, 87.025 κιλά έκ Πορτογαλίας, 61.090 κιλά έκ Νορβη-
 γίας και 430 κιλά έκ Δανίας. Κατά το ίδιον έτος αι εισα-
 θέσιαι ποσοτήτες βακαλάου ήσαν: 8.573.241 κιλά έκ Ισ-
 λανδίας, 3.826.877 κιλά έκ Νέας Γης, 652.800 κιλά έκ
 Καναδά, 219.955 κιλά έκ Σουηδίας, 72.748 κιλά έκ Δανί-
 ας, 7.909 κιλά έκ Νορβηγίας και 50 κιλά έκ Ήνωμένων
 Πολιτειών.

Τὸ μέλλον τῆς ἐλληνικῆς ἀλιείας.

Κατά τους άριστους, ή πλήρης έκμεταλλευσίς τῶν παραγωγικῶν θυματοποιών τῆς ἐλληνικῆς ἀλείας θά τὸν παρόδων διέλευσα τοῦ ἑπτηγχανομένου πρὸ τοῦ 1940, ήτοι περὶ τοὺς 50.000 τόνους ἔποιώς. Λαμβανομένου ὑπὸ ὅψιν διτὸι κατὰ τὸ 1949 ἡ ἵχθυστη παραγωγὴ ἀνήλθεν εἰς 38.000 τόνους καὶ διτὸι κατὰ μέσους ὄρους ἡ ἔποια κατανάλωσις ἱχθύων ἀνήλθετο πρὸ τοῦ 1940 εἰς 46.000 τόνους, ήτοι κατ' ἕπουν εἰς 5—6 κιλά, κοθισταὶ προφανεῖς διτὸι ἐπιβάλλεται ἔνοπλος προσπάθεια δηπτὸς αὐτοῦ ἡ ἐλληνικὴ ἵχθυστη παραγωγὴ διὰ νὰ γίνη δυνατὸν νὰ ἀπόδειψων εἰς ἔποισιν κατὰ ἄποινον κατανάλωσιν ἵχθυων τούλαχιστον 12 κιλῶν. Πολλοὶ πιπτεύουσι διτὸι ἡ Ἑλλας, χώρα δρεχομένη ἀπὸ τὰς τρεῖς πλευράς της ἀπὸ θαλασσαν, θά ἐπτρεπεν, ἐκμεταλλευμένη καταλλήλων την θαλασσινή της ἔκτασιν, διχὶ μόνον αὐτόπειαν εἰς Φέρριο νὰ ἔξασφαλίζῃ, δέλλα καὶ νὰ πραγματοποιῇ καὶ ἔξαγωγὴν νωτῶν καὶ συντηρημένων ἵχθυν εἰς σηματικὰς ποσότητας. Ὅποιστροιζεται διμως ὑπὸ τῶν ἀριστους διτὸι δὲν εἶναι δυνατόν, διότι καυματικὴ τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν δὲν εἶναι αὐτάρκειας εἰς δέλλεματα ἐνέκα τῆς μικροῦ ἀπόδοσθεως τῶν Μεσογειακῶν υδάτων. Κατὰ τὸν διευθυντικὸν τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀλειπτικοῦ ἕρεμών εἶναι σύτοπια ἡ ἔφθιμος ἵχθυστη παραγωγὴ τῶν θαλασσῶν μας, ἡ διοτί θά καλύψῃ τὰς καταναλωτικὰς μας ἀνάγκας καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἔξαγωγὴν δέλλεμάτων, εἰς τὸ ἔξωτερον καὶ θὰ καταστησθεῖσκοπον τὴν εἰσαγωγὴν ἵχθυν τῶν ὧν ὁ βακαλάριος ἐκ τοῦ ἔπειτα περιοκοῦ. Τούτεστι λοιποῦ διτὸι πρὸς δελτίσιων τοῦ ἐπιπέδου διατροφῆς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν μόνον τὴν αὐξησην τῆς ἔγχωριας ἵχθυστη παραγωγῆς, δέλλα τῆς δημιουργίας ἐλληνικῆς ἀλείας βακαλάρου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Νέας Γῆς, νήσου εύρισκομένης παρὰ τὰς Βορείους μερικανικὰς ἀκτές τοῦ Ἀτλαντικοῦ ή ἀλλαχού, ὡς καὶ τὴν δημιουργίαν ἀλείας διλλῶ ἵχθυν τοῦ Ἀτλαντικοῦ περιοδοῦ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς. Ή ἀπόδοσις τῶν ἔσωτεροι κῶν υδάτων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἐκτέλεσιν δελτιωτικῶν ἔργων καὶ τὴν χρησιμοποίησην διπασμάτων ὑπόλογοιζεται δύνασται νὰ φθάσῃ τοὺς 25.000 τόνους, ποσὸν ἴσον μὲ τὸ σύνολον τῆς πρὸ τοῦ 1940 ἵχθυστη παραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνατάρτου Συμβούλιου Ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ καταρτισθὲν κατὰ τὸ 1948 πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως ἀναγράφει τὰ ἐκῆς περὶ ἀλείας;

«Τδ τετραετέα πρόγραμμα δλιείσας τής Ελληνικής κυβερνήσεως απόδειπνο είς την σημαντική αύξηση της προπολιτικής μακρινής παραγωγής, ήτις κατά την περίοδο 1935—1938 διπλαθενείς είς 35.000 τόνους κατά μέσον όρον. Διά τό προβλήματος παραγωγής 55.000 τόνους, ήτοι κατά 57 % διπλαθείσα και δηλ οπή σημαντικώς χαμηλότερον κόστος. Ή αύξησης τής παραγωγής και ή μείωσις του κόστους θά επιτευχθούν δι' ορθοδολογικωτέρας έκμεταλλευσεώς τής διαδικασίας είς νέας ανεκτικοτέρων περιοχώς. Πρός επίτευξην τῶν σκοπῶν τούτων προσδέπονται ή συστηματική διεξαγωγή δλιειστικών έρευνών εἰς εύρειαν κλίμασκα ή διάτικταστάσις τῶν παλαιών καὶ ακαταλλήλων σκαφῶν μεσός δλιείσας νέων, έφωδιστασμένων μὲ συγχρονισμένα μέσα δλιείσας καὶ διατηρήσεως τῶν διάλιευμάτων ή μηχανονίσης τής παρασκευής δλιείσας. Η διάτικταστάσις τῶν παλαιών καὶ ακαταλλήλων δλιειστικών λευδών διὰ νέων, έφωδιστασμένων μὲ κατάλληλη λιευτική ἐργαλεία ή ἀπόκτησης σκαφῶν δι' δλιείσαν εἰς μακρινή νάρα θαλάσσας, ὡς π.χ. εἰς τὰ βορειοδυτικά παράλια τῆς Αἰγαίου θαλάσσης, η ἔκτελεσις θελιτωτικῶν ἐργών εἰς τὰ ίχθυτροφεῖα καὶ τὰς λίμνας καὶ δι' ὅμπτιστουμ σάτων. Αἱ ναυπηγήσεις τῶν δλιειστικῶν σκαφῶν θά γίνουν ἐν 'Ελλάδι.

των απειτικών οικανών ων γένος εν την περιφέρεια.
»Εγκαίρη παραπλήσιού θόμησε πειδιώνθη καὶ μειώσεις τῶν ἀποθελειών τῆς παρασαγωγῆς καὶ ἡ ἐντατική πάραγοντος σύντηξη. Τὰ κυριωτέρα μέσα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπών τούτων είναι τὰ ἔξιτα: Ἡ ἀπάτησις καταλλήλων πλωτῶν μέσων συγκεντρώσεως τῶν ἀλιευμάτων ὡς καὶ πλωτῶν καταχερσαίων μέσων μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὰ κέντρα κατασκευής σεως, ἡ ίδρυσις ἔγκαταστάσεων εἰς τὰ κέντρα συγκεντρώσεως καὶ διαμετακομίσεως τῶν ἀλιευμάτων, ἔφωδισμαστική μὲ τὰ καταλλήλων μέσον διατηρήσεως καὶ ὁμολήση διοικεύσεως πρὸς τὰ κέντρα καταναλώσεως, ἡ ίδρυσις ιχθυοσκαλῶν πρὸς παροχὴν διευκολύνσεων εἰς τὴν ἔργασίαν καὶ τὸν ἔφωδισμαν τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων ὡς καὶ εἰς τὰ πληρωματικά αὐτῶν, ἡ ίδρυσις ἀγορᾶς χονδρικῆς πωλήσεως ἀλιευμάτων, ἡ Ελλειψις τῆς ὄποιας ἐπιδρά λίστη δυσμενών ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν Ιχθύων. Προβλέπεται περαιτέρω διαγραφή

